ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα: Σοφοκλέους 10 Τηλ. 34.659	ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1947	ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. Ἔτος ΙΔ' ἀρ. φύλλου 50 (144)

ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΣΚΛΗΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἔτος 1947 πρὸς τὴν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 28ης Ἰανουαρίου 1948.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΖΗΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ 1) Νὰ ἀναπτύξῃ ἐργασίας. 2) Νὰ ἐκπληρώνῃ ἀπροφασίστως καὶ εὐθέως τὰς ἀνειλημμένας ἔναντι αὐτοῦ ὑποχρεώσεις της. 3) Νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁλοκληρωτικῶς τὸ ἀσφαλιστικὸν πρόβλημα τοῦ Προσωπικοῦ. 4) Νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ὅταν κατὰ τὸ ἔτος 1945 ἐδέχθημεν τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐντολήν σας πρὸς διαχείρισιν τῶν Συλλογικῶν ζητημάτων ἐπηγγέλθημεν ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα μετὰ φανατισμοῦ ἐπιστεύομεν.

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΜΑΣ

Εἰς τὴν πρώτην τότε προγραμματικὴν ἀνακοίνωσίν μας πρὸς ὑμᾶς ἠρχίζαμεν ὡς ἑξῆς:

«Ἐμπεποτισμένοι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς »κοινωνικῆς δικαιοσύνης — τῆς ὁποίας »τόσον ἀνίερος ἐκμετάλλευσις ἐγένετο »ἐν τῇ τόπῳ μας κατὰ τοὺς τελευταίους »χρόνους—φανατικοὶ ὁπαδοὶ τῆς πειθαρ»χίας, φίλοι ζηλότυποι τῆς φιλοπονίας »καὶ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, »πολέμιοι τῶν παρατάξεων καὶ τῆς πολι»τικολογίας τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ ἐν»ασκήσει τῶν καθηκόντων των, ἐμμέ»νοντες σταθερῶς εἰς τὴν πίστιν μας »διὰ τὸν κοινωνικὸν καὶ ἐθνωφελῆ προ«ρισμὸν καὶ τὸ λαμπρὸν μέλλον τοῦ ἱ»στορικοῦ ἱδρύματος, εἰς ὃ ὑπηρετοῦμεν »πιστεύοντες εἰς μίαν καθολικὴν ἀνύψω»σιν καὶ εὐημερίαν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς »Τραπέζης, κατερχόμεθα εἰς τὸν συλλογικὸν ἀγῶνα μὲ ἔμβλημα:

»Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ »ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ»

καὶ κατελήγομεν ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ ΔΙΚΑΙΟΝ τῶν ἀπόψεών μας καὶ ἡ

»ΔΥΝΑΜΙΣ τοῦ Προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον »χειμάζεται ἐπὶ δύο σχεδὸν δεκαετηρί»δας, δὰ δημιουργήσουν τὰς προϋποθέ»σεις τοῦ μεγαλείου τῆς Τραπέζης καὶ »τῆς ταχείας εὐημερίας τῶν ἐν αὐτῇ ἐρ»γαζομένων».

ΠΩΣ ΜΑΣ ΥΠΕΔΕΧΘΗ Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τὸ πεῖσμα της. Τὰ βαρύτατα ὡς ἄνω λόγια μας—τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὴν βαθυτάτην πίστιν μας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον ἐπὶ ἓξ συναπτὰς φορὰς συνεχὴς ἐμπιστοσύνη σας πρὸς ἡμᾶς δὰ ἐνόμιζε πᾶς τις ἐξ ὑμῶν ὅτι δὰ εἶχον τὴν προσήκουσαν ἀνταπόκρισιν παρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Τραπέζης.

Ἀντὶ τούτου ὅμως — ὡς γνωρίζετε καλῶς ἄλλωστε— ἡ Διοίκησις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀδιαλείπτως μετέπειτα ἔκαμεν ὡς ΥΠΟΘΕΣΙΝ της τὴν ἐξόντωσιν τῶν πανηγυρικῶς ἐκλεγομένων ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ. Καὶ τοῦτο τὸ προσεπάθησε μὲ πεῖσμα καὶ μὲ ἐπιμονήν.

Αἱ γνωματεύσεις. Γνωματεύσεις διακεκριμένων νομομαθῶν προεκλήθησαν ὑπ' αὐτῆς —πλέον ἢ ἅπαξ— διὰ ζητήματα ἀφορῶντα οὐχὶ τὴν δικονομίαν —εἰς ἣν ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ ἵνα μᾶς ἀντιμετωπίσῃ— ἀλλὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὤφειλε νὰ ἐνδιαφερθῇ σοβαρῶς αὕτη. Γνωματεύσεις μᾶς προσεκόμισεν ὅταν τῆς μετεφέρομεν τὴν ἀγωνίαν τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ διὰ τὸ καλὸν ξεκίνημα τῆς Τραπέζης. Γνωματεύσεις ὅταν τῆς ἐζητήσαμεν νὰ ἐνισχύσῃ τὰ Ταμεῖα Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας.

Καὶ ὅμως εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ζητήματα ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἡμεῖς εἴχομεν δίκαιον καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις ἔσφαλε.

Αἱ καθ' ἡμῶν κυρώσεις. Κυρώσεις, μεταθέσεις, ἀδιάκοποι ἀπόπειραι διασπάσεως τοῦ Συμβουλίου μας, δυσμενεῖς παρακολουθήσεις καὶ κατατρεγμοὶ τῶν Συμβούλων ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Ἡ Διοίκησις δὲν ἐδίστασε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος νὰ ἀναμιχθῇ ἐνεργῶς εἰς τὰ τοῦ Συλλόγου καὶ ἔτι περαιτέρω νὰ προβῇ εἰς τὸ πρωτάκουστον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν συνδικαλιστικῶν ἀγώνων τοῦ Συλλόγου μας μέτρον τῆς μηνιαίας ἀπολύσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου ἐξ ἀφορμῆς θλιβερῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα αὐτὴ αὕτη ἡ Διοίκησις προεκάλεσε ἀδικαιολογήτως καὶ ἀναρμόστως καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἐδικαιώθημεν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν πρωθυπουργικὴν σύσκεψιν, καθ' ἣν ἐνεκρίθησαν αἱ ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπηκολούθησε ραγδαία ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὅσων προηγουμένως μᾶς ἠρνεῖτο —παρὰ τὴν συμφωνίαν— ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης.

Πονηρίαι καὶ ἀντιδράσεις. Κατὰ τὸν σθεναρότατον πολύμηνον ἀγῶνα μας τελευταίως διὰ τὸ μισθολογικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐκράτει καὶ λίαν δεδικαιολογημένως ἐν ἀπεριγράπτῳ ἀγωνίᾳ τὸ πάσχον οἰκονομικῶς Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, συνηντήσαμεν τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης οὐ μόνον ἀντιδρῶντα κρυφίως μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του κατὰ τῶν περὶ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν ἀπόψεών μας, ἀλλὰ καὶ προσπαθοῦντα νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι εἶναι ὁ πλέον ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ αἰτήματός μας, χωρὶς νὰ καθορίζῃ τὶ ἐπὶ τέλους εἰσηγεῖται πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ αἰτήματος τούτου.

Διακοπὴ σχέσεων. Καὶ ὅταν ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ δὲν ἠνέχθη τὴν ὕβριν τοῦ ἐμπαιγμοῦ ἐκ μέρους του —τὸν ὁποῖον ἐπικραίνετο διότι εἶχε πολέμιον, κατ' ἀντίδεσιν πρὸς τοὺς Συλλόγους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, οἵτινες εἶχον τοὺς Διοικητάς των μὲ τὸ μέρος των— καὶ ἠθέλησε νὰ ἀμυνθῇ κατὰ τῆς ἀπαραδέκτου ταύτης ἀντιυπαλληλικῆς τακτικῆς του, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ΑΠΕΤΟΛΜΗΣΕ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 82 ἐγκυκλίου, δι' ἧς διεκήρυσσε τὴν διακοπὴν πάσης ἐπαφῆς μεθ' ἡμῶν.

Ὁπόσην ἀγανάκτησιν προεκάλεσεν εἰς τὸ Προσωπικὸν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐγκυκλίου ἐκείνης καὶ πόσον ἄστοχος ἐκρίθη ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Διοικήσεως, **ἥτις ἀτυχῶς δὲν εἶναι ἡ πρώτη,** νομίζομεν ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν. Εἰς ὑμᾶς, Κύριοι Συνάδελφοι ἐναπόκειται νὰ μᾶς κρίνετε δι' ὅσα κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἐπράξαμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς κρίνετε αὐστηρῶς καὶ χωρὶς κανὲν ἐλαφρυντικὸν ἐὰν δὲν ἐχειρίσθημεν καλῶς τὰ ζητήματά σας. Ὅπως δὰ ἔ-

χετε μορφώσει ἤδη ἀσφαλῆ γνώμην καὶ διὰ τὴν ἔναντι τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ τακτικὴν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης μας.

ΤΑ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Τὸ νόημα τῶν ἀγώνων μας. Ἡμεῖς σᾶς ἐξομολογούμεθα διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι μᾶς θλίβουν καὶ μᾶς ἐξοργίζουν τὰ ἀλλεπάλληλα σφάλματα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ὑποπέσει ἡ Διοίκησις, εἴτε ἐλλείψει καταλλήλων εἰσηγήσεων, εἴτε διότι στερεῖται ψυχραιμίας, εἴτε διότι δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐκτιμήσῃ βαθύτερα τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ διεξαγάγῃ ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν περίοδον τῶν τελευταίων τριῶν ἐτῶν, καθ' ἣν ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσις ἦτο ὁ μόνιμος σύντροφος παντὸς συναδέλφου ἀλλὰ καὶ ὁ κάκιστος αὐτοῦ σύμβουλος. Ἡ θλῖψις καὶ ἡ ὀργή μας ἐπιτείνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ σφάλματα τῆς Διοικήσεως ἐπιδροῦν δυσμενῶς ἐπὶ τοῦ Ἱδρύματος.

Συστήματα φαβοριτισμοῦ. Πέραν αὐτοῦ θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς εἴπωμεν — καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ τὸ προσέξετε ἰδιαιτέρως— ὅτι ἡ σημερινὴ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας δὲν ἐμφορεῖται ἀπὸ φιλοϋπαλληλικὰ αἰσθήματα. Πιστεύει εἰς τὴν ἱκανοποιητικὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐλαχίστων καὶ εἰς τὴν συντήρησιν εἰς τὴν ζωὴν τῶν λοιπῶν πολλῶν Συναδέλφων. Δηλαδὴ εἶναι προσκεκολλημένη εἰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ποτὲ δὲν ἐγαλουχήθησαν μέσα εἰς τὸ Ἵδρυμά μας. Ἀντὶ νὰ ἐφαρμόσῃ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἀναβιβάσουν ἔτι περισσότερον τὸ καὶ ἤδη ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς ἀποδόσεως τοῦ Προσωπικοῦ κάμνει ὅ,τι μπορεῖ τὸ ἀμελέτητον καὶ ἀπερίσκεπτον εἰς τρόπον ὥστε ἐὰν δὲν ἀνδίστατο καὶ δὲν συνεχίσῃ ἀνδιστάμενος ὁ Σύλλογος τότε ὁ μὲν ἐργαζόμενος θὰ ἐξουδενωθῇ, τὸ δὲ Ἵδρυμα θὰ ὑποχωρήσῃ.

Τὰς προθέσεις αὐτάς—τὰς ἐγκληματικὰς— τῆς Διοικήσεως δὲν τὰς ἀποκρύπτουν καὶ οἱ ὑπηρεσιακοὶ τῆς Διοικήσεως Σύμβουλοι. Μᾶς τὸ εἶπον καθαρὰ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς Συνελεύσεις τοῦ περισυνοῦ Φεβρουαρίου, τὸ ἔζησε καὶ τὸ ἤκουσεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας μέσα εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανισμοῦ. Τὸ ζῶμεν ὅλοι μας μὲ τὸ κρατοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη σύστημα τῆς διανομῆς τῶν πλουσίων προμηθειῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλειῶν εἰς τοὺς «ὡρισμένους» ἐλαχίστους εἰς ἐποχὴν δυστυχίας καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἀπομάχων μας. Τὸ ἴδομεν μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθη ἡ Διοίκησις διὰ νὰ τὴ χορηγήσῃ τὸ ἐπίδομα Λογιστοῦ. Τὸ βλέπομεν μὲ τὴν ἐπιμονήν της νὰ μὴ θέλῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου ἡμᾶς, τοὺς ὁποίους δὲν κατώρθωσε νὰ φέρῃ μὲ τὰ νερά της, ὥστε νὰ μὴ διεκδικοῦμεν τὰ δίκαια καὶ λογικὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἀλλ' ἡ Διοίκησις δὲν ἔχει ὑποπέσει μόνον εἰς τεράστια λάθη εἰς τὴν ἔναντι τοῦ Συλλόγου, δηλαδὴ ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ, πολιτικήν της. Ἔχει ὑποστῆ πέραν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἡ Τράπεζα δεινὰ ἐξ αἰτίας της, λόγῳ ἀτυχοῦς αὐτοβούλου ρυθμίσεως ζητημάτων ἀφορώντων τὸ Προσωπικόν.

Τὸ ποδοπάτημα τοῦ Ὀργανισμοῦ. Δὲν μᾶς ἤρκει, τοῦτέστιν, ἡ συμφορὰ τῆς **ἐδελουσίας ἐξόδου,** διὰ τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας —ὑφ' οὗς ὅρους ὡρίζετο— ἱκετεύσαμεν τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης. Τὸ ἔτος 1947 ἀνέτειλε διὰ τὸ Προσωπικὸν μὲ ἕνα βραχνὰν καὶ μίαν ἄνευ προηγουμένου ἀπειλήν. **Τὴν ἀπειλὴν τοῦ ποδοπατήματος τοῦ μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἐργαζομένων Καταστατικοῦ Χάρτου.** Ἡ Διοίκησις περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου 1946 εἶχε τροποποιήσει, ὡς γνωστόν, τὸν Ὀργανισμὸν εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ. Ὁπόσους ἀγῶνας διεξήγαγεν ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν δυσμενῶν ἐκείνων τροποποιήσεων εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς περιγράψωμεν. Ἀλλὰ καὶ ὁπόσην ζημίαν προὐξένησε ἡ ἄστοχος, ἀψυχολόγητος καὶ ἀμελέτητος ἐκείνη ἐνέργεια τῆς Διοικήσεως εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν. Οἱ ἀγῶνες μας ἐκαρποφόρησαν. Ἀλλὰ μέγα κακὸν ἐπῆλθε. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσωμεν ὅτι ἐγκαίρως ἐκρούσαμεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ἵνα προλάβωμεν τὸ κακόν, ἀλλ' ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης μᾶς ἀπέκρυπτε—ὡς πάντοτε— τὰς σκέψεις του μέχρις ὅτου ἐκοινοποιήθη ἡ τροποποίησις. Καὶ δὲν ἦτο σκέψις ἰδική του ἡ δυσμενὴς ἐκείνη τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἦτο μεγαλεπίβολος σύλληψις καὶ εἰσήγησις τοῦ τότε Διευθυντοῦ τοῦ Διοικητικοῦ κ. **Χρ. Δημητριάδου.** Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπληγώθη ἡ ὑπηρεσιακὴ ψυχὴ τῶν διγέντων, παρέμεινεν ἀδρὰ ἡ πεποίθησις εἰς τὸ

Προσωπικόν ὅτι ἂν δὲν ἦτο, ὅσον ἦτο, μαχητικὴ ἡ παροῦσα Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, ἡ δυσμενὴς τροποποίησις θὰ παρέμενεν ἐν ἰσχύϊ, ἵνα ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλαι μέχρις ὅτου καταργηθῇ τελείως ὁ Ὀργανισμός, ἐξουδετερωθοῦν τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἐντάξεως καὶ ἡ Διοίκησις ἐφαρμόσῃ τὰ ἀντιϋπαλληλικὰ συστήματά της περὶ εὐνοίας τῶν «ἀνδρώπων» της καὶ μόνον αὐτῶν. Μένει ἀκόμη ἡ πεποίθησις ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ τὸ ἐπιδιώξῃ ἐκ νέου. Διότι πράγματι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης—μὲ Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου **μὴ ζωηρῶς μαχητικὴν**—θὰ ἀλλάξῃ **τὴν φυσιογνωμίαν τῆς Τραπέζης** καὶ θὰ δέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σύστημα τοῦ φαβοριτισμοῦ καὶ τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ. Καταρτίζει μάλιστα καὶ τὸ ἐπιτελεῖον της ἀπὸ πολλοὺ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Τὰ ἀσφαλιστικά μας ζητήματα. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν πρόκειται ἐπίσης νὰ συγχωρήσωμεν **ποτὲ** εἰς τὴν σημερινὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης εἶναι ἡ κατὰ ἐγκληματικὸν τρόπον διαχείρισις τῶν προκυψάντων ζητημάτων εἰς τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα. Κύριοι Συνάδελφοι, ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας ἀπεχώρησεν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1947. Τοῦτο γνωρίζετε τί σημαίνει; Ἀνυπολόγιστον συμφορὰν μας ὡς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσιν τῶν ἀπερχομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων συναδέλφων μας. Ὄχι μόνον οἰκονομικῶς, ἀφοῦ ἡ Τράπεζα θὰ κληθῇ καὶ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ ἀσυγκρίτως πολλαπλάσια τῶν ὅσων ὁ Σύλλογος ἐζήτει ἀπὸ τὴν Διοίκησιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Ταμεῖον ὁπότε θὰ ἀπεφεύγετο ὁ χωρισμός, ἀλλὰ καὶ διότι θὰ εἶναι εὐπρόσβλητος μελλοντικῶς ἡ αὐθυπαρξία του, λόγῳ τῆς ροπῆς περὶ συγχωνεύσεως ὅλων ἐν γένει τῶν κλαδικῶν ταμείων εἰς ἓν ἐνιαῖον καὶ κοινόν, τουθ' ὅπερ εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον ἀλλὰ καὶ ὁλεθριώτατον δι' ἡμᾶς.

Ὅλαι μας αἱ προβλέψεις ἐπηλήθευσαν. Πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους προεβλέψαμεν τοῦτο, ἀνεπτύξαμεν τὸ ζήτημα εἰς τὴν Διοίκησιν, διεμαρτυρήθημεν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀκολουθηθεῖσαν ἀπερίσκεπτον τακτικήν. Ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχήν της καὶ ἐτονίσαμεν τὰς εὐθύνας της. Ἀλλ' ἡ Διοίκησις δὲν ἤκουε τὸν Σύλλογον διότι συνεβουλεύετο ὡς πάντοτε τὸν κ. Χ. Δημητριάδην, ὅστις τὴν καθησύχαζε καὶ ἐσχάτως ἀκόμη, ὅτι τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας δὲν χωρίζει.

Σύσκεψις Διευθυντῶν Τμημάτων. Λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος, ὅταν ἴδωμεν τὸν κίνδυνον ἐπερχόμενον συνεκαλέσαμεν ἀμέσως καὶ ἐγκαίρως σύσκεψιν τῶν Διευθυντῶν Τμημάτων καὶ τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Διευθυντῶν κ. κ. Κ. Τζώτζη, Ἀντ. Μαλαγαρδῆ, Νικ. Κορογιαννάκη καὶ Π. Μαριολέα ἔσπευσε κατὰ παράκλησίν μας αὐθημερὸν νὰ συναντήσῃ τὸν Διοικητὴν καὶ Ὑποδιοικητὴν κ. Μανέαν ἐν Κηφισσίᾳ. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διεγράψαμεν τὸν τρόπον ἐνεργείας ὡς καὶ τὸν τρόπον ἀποτροπῆς τοῦ χωρισμοῦ καὶ ἐμείναμεν ἀπολύτως σύμφωνοι. Ἐκρατήσαμεν ἐνημέρους καὶ τοὺς Διευθυντὰς τῆς Τραπέζης καὶ παρεκαλέσαμεν ὅπως μᾶς ἐνισχύσουν. Δυστυχῶς ἡ δυστροπία τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἡ ἀσυγχώρητος στάσις τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Μανέα ἦσαν συνέχεια τῶν ἀπείρων μέχρι σήμερον σφαλμάτων των, τὰ ὁποῖα τελικῶς πληρώνει ἡ ἡ ἄφωνος Τράπεζα ἢ τὸ Προσωπικὸν αὐτῆς ἢ καὶ ἡ Τράπεζα καὶ τὸ Προσωπικὸν ὡς συμβαίνει ἐν προκειμένῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ Διευθυντῶν θῦμα. Ἡ ὡς ἄνω τετραμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ Διευθυντῶν Τμημάτων ὑπῆρξεν ἐν συνεχείᾳ θῦμα τῆς παρελκυστικῆς τακτικῆς τῆς Διοικήσεως. Ὅταν ἀντελήφθημεν τοῦτο ἐσπεύσαμεν νὰ τὴν συμπληρώσωμεν διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτὴν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Τμήματος κ. Σ. Καπάνταη, ὅστις δυστυχῶς—δὲν γνωρίζομεν διὰ ποῖον λόγον—δὲν ἐκλήθη εἰς καμμίαν σύσκεψιν, παρὰ τὴν ἐπιμονήν μας.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ. Δὲν εἶναι ἡ μόνη καὶ πρώτη φορὰ ποὺ συμβαίνει νὰ ἀποτύχῃ, νὰ μπλέξῃ καὶ νὰ τραβᾶ τὰ μαλλιά του ὁποιος ἀνακατευθῇ μὲ τὸν κ. **Πεσμαζόγλου.** Ὅλοι ἐνθυμεῖσθε ὅτι καὶ κατὰ τὸν Μάρτιον 1946 παρεκλήθησαν ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου οἱ Διευθυνταὶ τῆς Τραπέζης, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν τότε Διευθυντὴν κ. **Γουναράκην** ἀνεμίχθησαν **μίαν καὶ μόνην φορὰν** καὶ πᾶν ὅ,τι ὁ **κ. Πεσμαζόγλου** τοὺς ὑπεσχέθη τὸ ἀνήρεσε μετὰ δύο ἡμέρας, ὁπότε ἠνογκάσθησαν οὗτοι νὰ συντά-

ξουν πρακτικὸν καὶ νὰ τὸ ὑπογράψουν καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. **Πεσμαζόγλου** ἀνήρεσε τὴν ὑπόσχεσίν του. Τὸ πρακτικὸν εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κ. **Γουναράκη.**

Ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Διομήδους. Ἔτι περισσότερον. Ἀνεφέραμεν τὰ ἀσφαλιστικὰ ὡς καὶ τὰ ἄλλα κεφαλαιώδη ζητήματα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Γεν· Συμβουλίου κ. **Διομήδην** καὶ ἐζητήσαμεν τὴν παρέμβασίν του. Ὁ κ. Διομήδης μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰ ἀσφαλιστικὰ ζητήματα καὶ πράγματι συνέστησεν Ἐπιτροπὴν μικτὴν ἐκ Συμβούλων καὶ Λειτουργῶν τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ ἐν συνεχείᾳ μᾶς παρέσχε καθησυχαστικὰς διεβεβαιώσεις. Τὸ κακὸν ὅμως εἶχε συντελεσθῇ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως. Διότι πρὸ ἡμερῶν ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Προσωπικοῦ ταύτης περὶ χωρισμοῦ μὲ τὴν αἰτιολογίαν ὅτι ἀδυνατοῦν πλέον οἱ Συνάδελφοι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νὰ ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῆς ἀντιϋπαλληλικῆς τακτικῆς τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἰδοὺ ἀκόμη ἐν μέσα στὰ τόσα καὶ τόσα ἀσυγχώρητα ἐγκλήματα τῆς Διοικήσεως.

«Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε. Τώρα τὶ κάμνομεν» Δὲν εἶναι μόνον τὰ ἀνωτέρω (ἐδελουσία ἔξοδος, δυσμενὴς προποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἐγκληματικὸς χειρισμὸς τοῦ αἰτήματος τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας). Ἡ Διοίκησις ἔχει ὑποπέσει καὶ εἰς ἄλλα ΑΠΙΣΤΕΥΤΩΣ σοβαρὰ λάθη ἵνα πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη ἀκούσωμεν τὸν Ὑποδιοικητὴν κ. Μανέαν νὰ μᾶς εἴπῃ κατὰ τρόπον. τὸν ὁποῖον ἂς μὴ χαρακτηρήσωμεν, «τώρα τὶ γίνεται καὶ πέστε μου τὶ πρέπει νὰ κάμωμεν». Δηλ. ὅ,τι ἔγινε ἔγινε ...» Ὄχι, Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ ἐὰν ἔγιναν λάθη ἀσυγχώρητα ἡ Διοίκησις θὰ κληθῇ νὰ τὰ ἐπανορθώσῃ καὶ νὰ δώσῃ λόγον ἀφοῦ μάλιστα ἐγκαίρως καὶ ἐπιμόνως τῆς εἰσηγήθημεν τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν δὲν ἠκολούθησε. Ἀκόμη περισσότερον διότι εἶναι ἀθεραπεύτως ἀδιόρθωτος καὶ διότι θὰ θρηνήσωμεν ἀκόμη μεγαλειτέρας συμφοράς.

Τὰ ἀλιβερὰ συμπεράσματα. Ἂν κρίνῃ τις, Κύριοι Συνάδελφοι, ἀπὸ τ' ἀνωτέρω, δύναται νὰ φαντασθῇ πόσον ἀτυχέστερα θὰ χειρίζετοι ἡ Διοίκησις ἄλλα λεπτότερα ζητήματα τοῦ κυρίου ἔργου της καὶ δυνάμεθα νὰ καταλήξωμεν εἰς ἀλιβερὰ συμπεράσματα καὶ νὰ ἐξηγήσωμεν πλέον ὅτι ἡ ἀντίδρασίς της εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων μας εἶναι ἀναπόφευκτος συνέπεια τῶν σφαλμάτων της καὶ τῆς ἀνεπαρκείας της εἰς τὸ καθ' αὐτὸ ἔργον της. Διότι δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως διατὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δυσκολεύεται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς δαπάνας συντηρήσεως τοῦ Προσωπικοῦ της.

Καὶ ὅμως ἀδιόρθωτος. Καὶ ὅμως ἡ Διοίκησις, παρ' ὅλα τὰ ἀλλεπάλληλα σφάλματα εἰς τὰ ὁποῖα τὴν ἐξώθησαν οἱ ἀνίκανοι καὶ κακοὶ ὑπηρεσιακοί της σύμβουλοι, ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς περιβάλῃ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην της, νὰ τοὺς προβιβάζῃ κατ' ἐκλογήν, νὰ τοὺς ἔχῃ εἰς θέσεις προσοδοφόρους καὶ νὰ τοὺς ἔχῃ ἐμπιστευθῇ λεπτότατα λειτουργήματα ἐν τῇ Τραπέζῃ.

«Οὐκ ἂν λάθῃς...». Καὶ ὅμως ἡ Διοίκησις τὸν ἀνώτατον ἐκεῖνον Λειτουργόν, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν περισυνήν μας Συνέλευσιν νὰ μᾶς εἴπῃ διὰ τὸ Ἵδρυμα πίστεως εἰς ὃ ὑπηρετοῦμεν τὸ **«οὐκ ἂν λάθῃς παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος»** δὲν τὸν ἀνέχεται ἁπλῶς. Τὸν προήγαγεν εἰς ἀνωτέραν ὑπηρεσιακῶς θέσιν καὶ τοῦ ἀνέθεσεν ἔτι λεπτότερον λειτούργημα καὶ τὸν συμβουλεύεται διαρκῶς, ἐνῶ βλέπει καὶ ἔχει μάθει ἡ Διοίκησις ὅτι ἀφ' ὅτου οὗτος ἀνεφάνη μέσα εἰς τὴν Τράπεζαν δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπισωρεύῃ διαρκῶς συμφορὰς ἐπὶ συμφορῶν.

Οἱ μειωμένοι εἰς τὸ δεξιόν. Ἀποτελεῖ περιφρόνησιν πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ Ἱδρύματος καὶ πρὸς τὸ Προσωπικὸν ἡ τακτικὴ τῆς Διοικήσεως νὰ διατηρῇ εἰς ἐξόχους θέσεις ἐκείνους οἵτινες διὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλον λόγον ἔχουν μειωθῇ —δικαίως ἢ ἀδίκως ἀδιάφορον— εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένων. Τοῦτο προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν τοῦ Προσωπικοῦ.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρασύρεται ἡ Διοίκησις εἰς τὴν κρίσιν της περὶ προαγωγῶν τοῦ Προσωπικοῦ ἀπὸ τὸ ἐλατήριον τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀπεργιῶν διότι ὅσον μεμονωμέναι καὶ ἂν εἶναι αἱ περιπτώσεις, ταύτας

ὀσφραίνεται τὸ Προσωπικὸν καὶ δὲν τὰς ἀνέχεται. Ἔτι πλέον· ἀποτελεῖ τοῦτο ἐπέμβασιν εἰς τὰ τοῦ Συλλόγου μας.

Δίκαι τὰς ὁποίας χάνει ἡ Τράπεζα. Δὲν ὤφειλεν ἡ Διοίκησις νὰ ὠθήσῃ τοὺς ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένους εἰς δίκας, τὰς ὁποίας τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ἀπώλεσεν ἐπὶ μεγάλῃ ἠθικῇ ζημίᾳ της ἡ Τράπεζα. Ὤφειλεν ἀντιδέτως νὰ χειρίζεται τὰ ζητήματα ταῦτα κατὰ εὐτυχέστερον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ στρέφεται τὸ Προσωπικὸν κατὰ τῆς Τραπέζης. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι δὲν διορθώνεται αὐτή.

Οἱ ἀναπληρωταί. Ἐπρόλαβεν ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἔπειτα ἀπὸ ἀγῶνας τὴν μὴ καθιέρωσιν τοῦ «δεσμοῦ» τῶν ἀναπληρωτῶν Προϊσταμένων, τοῦδ' ὅπερ πραγματοποιούμενον θὰ ἦτο λίαν ἐπιζήμιον διὰ τὴν Τράπεζαν.

Ἡ σωματοφυλακή. Ἀντὶ ἡ Διοίκησις νὰ ἀγαπήσῃ τὸ Προσωπικόν, ὁπότε θὰ ἠγαπᾶτο ἀπ' αὐτό, ἐφρόντισε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος νὰ συμπληρώσῃ τὴν **σωματοφυλακήν της.** Τοῦτο ἦτο φυσικὸν νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἐπανειλημμένως τῆς ἐτονίσθη ἐκ μέρους μας ὅτι τὰ βίαια μέτρα δὲν τὰ ἀνέχεται ὁ κόσμος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἀντὶ κακοῦ καλόν. Ἐμελέτα ἐπὶ πολὺ ἡ Διοίκησις τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀποστῇ τῆς μεταξὺ τοῦ Συλλόγου καὶ αὐτῆς συμφωνίας ὅπως μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν Συναδέλφων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἦτο τοιοῦτος ὥστε νὰ στερεώσῃ ΕΥΤΥΧΩΣ περισσότερον καὶ νὰ ἐπισημοποιήσῃ τὴν συμφωνίαν μας ἐκείνην χάρις εἰς τὴν σθεναρὰν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀναρμόστου ἐκείνης ἀποπείρας της ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ.

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας. Προσεπαθήσαμεν νὰ λύσωμεν κατὰ τὸ ἔτος 1946 τὸ μισθολογικὸν ζήτημα ἀθορύβως ἀλλὰ καὶ χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως ἐπίπτωσιν τοῦ βάρους ἐπὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ διὰ τῆς ἱδρύσεως εἰδικοῦ κατὰ Τράπεζαν Ταμείου Προνοίας καὶ ἐνῶ ἐδέχθη ὁ Διοικητὴς τὴν πρότασίν μας καὶ συνέστησεν εἰς ἡμᾶς νὰ προχωρήσωμεν, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, συμβουλευθεὶς τοὺς ὑπηρεσιακούς του Συμβούλους, μᾶς ἀνέτρεψεν ὁλόκληρον τὴν ἐργασίαν διὰ τῆς προσφυγῆς του εἰς τοὺς ξένους οἰκονομικοὺς ἐμπειρογνώμονας, τοῦδ' ὅπερ ἐκλόνισεν ἀνεπανορθώτως πλέον τὴν πίστιν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ο.Ε.Τ.Ο. πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὸ IMPERIUM. Καὶ διατί νομίζετε μᾶς ἐματαίωσε τὸ σχέδιον; Διότι ἡ Διοίκησις θὰ ἔχανε —δῆθεν— τὸ IMPERIUM τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ Προσωπικοῦ. Θὰ ἐμειοῦτο τὸ DROIT ADMINISTRATIF. Εἰς στιγμὴν καθ' ἣν τὸ Προσωπικὸν ἦτο οἰκονομικῶς ἐξαθλιωμένον, ἡ Διοίκησίς μας δὲν ἔβλεπε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν διατήρησιν ἐπὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς ὑπεροχῆς της.

Ὑποπτοι δυσκολίαι. Ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον μῆνα ἐβασανιζόμεθα ἵνα ἐκδοθῇ ἐγκύκλιος τῆς Τραπέζης διὰ τὸν ἔρανον τοῦ Προσωπικοῦ ὑπὲρ τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου καὶ τέλος ἀπεφάσισεν ἡ Διοίκησις —κατόπιν τῆς σθεναρᾶς στάσεώς μας— ἵνα ἀντὶ ἐγκυκλίου στείλῃ ὁ κ. Προσωπάρχης εἰδικὰ Γράμματα πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν Διευθυντῶν τῶν Ὑποκ)τῶν ὅπως εἰσπράξουν τὰς εἰσφορὰς ἀπὸ τοὺς Συναδέλφους μας, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἐνεργείας ἥτις θὰ ἐπέσυρε κυρώσεις εἰς βάρος τῆς Διοικήσεως. Εἰς προηγουμένην ἐγκύκλιον, εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁποίας μετὰ κόπου συγκατετέθη, προκειμένου περὶ συμμετοχῆς τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν, ἡ Διοίκησις δὲν εὗρε τίποτε ἄλλο νὰ εἴπῃ εἰμὴ ὅτι «Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΝ».

Ἀντιλαμβάνεσθε, Κύριοι Συνάδελφοι, τὴν ἀμφίβιον ταύτην τακτικὴν τῆς Διοικήσεως, τὴν ἀνήκουστον, τὴν ἀπαράδεκτον, τὴν ἀσύλληπτον εἰς μίαν ἐκδήλωσιν ἐθνικὴν καὶ εἰς μίαν ἔξαρσιν πατριωτισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Αἱ ἐπιτροπαί. Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰ αἰτήματά μας, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δὲν κατεβασάνισαν μόνον τὸ Προσωπικὸν ὁλόκληρον καὶ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν, ἀλλὰ καὶ τρεῖς Ἐπιτροπὰς ἐξ ἐκλεκτῶν Συναδέλφων, αἵτινες ἤλθον ἐπίκουροι ταύτης. Ἐξ αὐτῶν τὰς δύο τὰς ὥρισεν ὁ Σύλλογος κατ' ἐντολὴν τῶν Συνελεύσεων τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τὴν τρίτην οἱ Διευθυνταὶ τμημάτων

τῇ παρακλήσει μας καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ μας.

Αἱ δύο πρῶται Ἐπιτροπαὶ δὲν εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ δοκιμάσουν τὴν χαρὰν τῆς ἐπιλύσεως οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν αἰτημάτων, τὰ ὁποῖα μετὰ σδένους ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ἡμῶν διεξεδίκησαν διότι ἐπίστευον εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίλυσίν των.

SCRIPTA MANENT. Ἰδοὺ τὶ λέγει ἡ ἐκδοθεῖσα τὴν 17 Φεβρουαρίου 1947 ἀνακοίνωσις τῆς πρώτης ὑπὸ τὸν Συνάδελφον κ. Ι. Μπονάτσον Ἐπιτροπῆς :

«Παρακληθέντες παρὰ τῆς Διοικ. Ἐπιτρο-
» πῆς τοῦ Συλλόγου, κατόπιν σχετικῆς
» ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Συνελεύσεως τῆς
» 7.2.47 πρὸς αὐτήν, ὅπως ἐνισχύσωμεν
» τὰς προσπαθείας της πρὸς ἐπίλυσιν τῶν
» ἐν τῇ Συνελεύσει τεθέντων καὶ συζη-
» τηθέντων ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ
» ἐτέθημεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τὸ ἔργον
» καὶ ἐν ὁμοφωνίᾳ μετὰ τῆς Διοικ. Ἐπι-
» τροπῆς τοῦ Συλλόγου προέβημεν εἰς
» ἀλλεπάλληλα διαβήματα πορὰ τοῖς
» ἁρμοδίοις.
» Πρὸς πάντας ἐξεθέσαμεν μὲ σαφή-
» νειαν τὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ
» μεταφέραντες παρ' αὐτοῖς τὴν ἀγωνίαν
» ἥτις συνέχει τοῦτο διὰ τὴν ἀπεμπόλη-
» σιν κεκτημένων δικαιωμάτων.
» Τὰ διαβήματα ταῦτα δὲν ἐτελεσφό-
» ρησαν καθόσον τὰ αἰτήματά μας ἀπερ-
» ρίφθησαν σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ των.
» Ἤδη κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης
» καταστάσεως καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας
» ὅπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἀνατε-
» θεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν δὲν θὰ παραλεί-
» ψωμεν νὰ συνεχίσωμεν τὰς ἐνεργείας
» μας πρὸς πᾶσαν δυνατὴν κατεύθυνσίν
» τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων θὰ ἀνακοι-
» νωθῇ ὑμῖν εἰς τὴν κατ' αὐτὰς συγκλη-
» θησομένην ἔκτακτον Συνέλευσιν.»

Μετὰ Συναδελφικῶν Χαιρετισμῶν

Ἑλένη Δημητριάδου, Θεόδ. Εὐθυμίου, Ἰω. Μπονάτσος, Νικ. Παπαευθυμίου, Ἀναστ. Τούντας, Θεοχ. Βαγενᾶς, Ἀθαν. Τριανταφύλλου.

Καὶ πάλιν τὰ γραμμένα. Ἰδοὺ τὶ λέγει ἡ ἐκδοθεῖσα τὴν 3 Μαρτίου 1947 ἀνακοίνωσις τῆς δευτέρας ὑπὸ τὸν Συνάδελφον κ. Νικ. Παπαευθυμίου Ἐπιτροπῆς:

«Προσκληθέντες παρὰ τῆς Διοικ. Ἐπιτρο-
» πῆς τοῦ Συλλόγου —κατόπιν τῆς γνω-
» στῆς ἀποφάσεως τῆς τελευταίας Συνε-
» λεύσεως— ὅπως ἐπικουρήσωμεν αὐτὴν
» διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων τοῦ
» Προσωπικοῦ, καὶ ἐν περιπτώσει ἀγῶνος
» εἰς τὴν διεξαγωγήν αὐτοῦ, ἀφιερώθη-
» μεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς τὸ
» ἔργον μας.
» Παρὰ τὰς γνωστὰς προσπαθείας καὶ
» τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς προη-
» γουμένης ἐπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, **αἱ**
» **ὁποῖαι δυστυχῶς εἰς οὐδὲν ἀποτέλε-**
» **σμα κατέληξαν,** λόγῳ ἀρνήσεως τῆς
» Διοικήσεως, ἐθεωρήσαμεν ὅτι δὲν ἔ-
» πρεπε νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα,
» χωρὶς νὰ ἐξαντλήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς
» ἰδικάς μας προσπαθείας πρὸς ὁμαλὴν
» καὶ εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῶν ζητη-
» μάτων μας.
» Πρὸς τοῦτο παρουσιάσθημεν εἰς τὸν
» κ. Διοικητήν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπτύ-
» ξαμεν τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τῶν αἰτη-
» μάτων τοῦ Προσωπικοῦ, προσπαθήσαν-
» τες ἄνευ οὐδεμιᾶς προκαταλήψεως νὰ
» ἐξεύρωμεν λύσιν τῆς κρίσεως. Δυστυ-
» χῶς, ἀντιμετωπίσαμεν **ὁλοκληρωτικὴν**
» **ἄρνησιν.** Καὶ ὅμως δὲν ἀπηλπίσθημεν
» καὶ ἐζητήσαμεν τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ
» ὅλου ζητήματος ἀπὸ τὸ Συμβούλιον
» Διοικήσεως. Ὁ κ. Διοικητὴς ἐδέχθη τὴν
» παράκλησίν μας.
» Κατόπιν τούτου παρουσιάσθημεν εἰς
» τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
» κ. Διομήδην, τὸν ὁποῖον παρεκαλέσα-
» μεν, ὅπως, κατὰ τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ
» ζητήματος, δεχθῇ νὰ ἐκθέσῃ τὰ ἀπό-
» ψεις μας —ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου
» Διοικήσεως— τριμελὴς ἢ καὶ διμελὴς
» ἔστω Ἐπιτροπή. Μᾶς συνεστήθη, ὅπως
» ἀντὶ νὰ παρουσιασθῇ Ἐπιτροπή, ὑπο-
» βληθῇ ὑπόμνημα. Ἐδέχθημεν καὶ τοῦτο
» καὶ ὑπεβάλομεν τὸ ζητηθὲν ὑπόμνημα.
» Ἐν συνεχείᾳ παρουσιάσθημεν εἰς
» τοὺς κ. κ. Ὑποδιοικητάς.
» Εἰς πάντας ἀνεπτύξαμεν τὰ ἐπιχειρή-
» ματά μας, ὑποδείξαντες συνάμα καὶ τὴν
» οὐσιαστικὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑφίστα-
» ται ἡ Τράπεζα ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς
» ἀναταραχῆς καὶ τοῦ μαρασμοῦ τοῦ

» Προσωπικοῦ. **Παρ' οὐδενὸς μᾶς ἀντε-**
» **τάχθησαν ἐπιχειρήματα ἱκανὰ νὰ μᾶς**
« **πείσωσι περὶ τοῦ ἀβασίμου τῶν αἰτη-**
» **μάτων μας.** Καὶ παρὰ ταῦτα δὲν ἐπε-
» δείξαμεν ἀδιαλλαξίαν εἰς τὴν ἐξεύρε-
» σιν λύσεων, ἔστω καὶ συμβιβαστικῶς
» ὡς πρὸς ὡρισμένα σημεῖα καὶ τοῦτο
» παρὰ τὴν ρητὴν ἐντολὴν τῆς Συν)σεως.
» Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἴχομεν καταλη-
» φθῆ ἀπὸ κάποιαν αἰσιοδοξίαν καὶ ἀνε-
» μένομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου
» μὲ κρυφήν, ἃς τὸ εἴπωμεν, χαράν. Δὲν
» εἴχομεν πιστεύσει εἰς τόσον κατηγο-
» ρηματικὴν ἄρνησιν.
» Ὑπάρχουν ἀρνητικαὶ ἀπαντήσεις, αἱ
» ὁποῖαι δίδονται πολλάκις μὲ προφανῆ
» τὴν λύπην τοῦ ἀρνουμένου. Εἰς τὴν πε-
» ρίπτωσίν μας, ὄχι μόνον τοῦτο δὲν
» συνέβη, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις δὲν συνω-
» δεύετο οὐδὲ **ὑπὸ στοιχειώδους αἰτιο-**
» **λογήσεως.** Ὁ κ. Διοικητὴς μᾶς εἶπεν
» ἐπὶ λέξει : «Κύριοι, αἱ ἀπόψεις μου σᾶς
» εἶναι γνωσταί, τὸ Συμβούλιον ὑπῆρξε
» δριμύτερον ἐμοῦ, συνεπῶς οὐδαμοῦ ὑ-
» πάρχει ἔδαφος ὑποχωρήσεως».
» Πράγματι, δὲν βλέπομεν πλέον ἄλ-
» λον τρόπον συνεννοήσεως ἀπὸ τὸν ἀ-
» γῶνα. Λόγοι παραινετικοὶ δὲν χρειά-
» ζονται, νομίζομεν. Ἡ τύχη μας ἐξαρτᾶ-
» ται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν ἑνότητα καὶ
» τὴν ἀποφασιστικότητά μας. Τὴν εὐθύ-
» νην δι' ὅ,τι συμβῆ φέρουν οἱ ἀρνηθέν-
» τες πᾶσαν συνεννόησιν.»

Μετὰ Συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ν. Παπαευθυμίου, Χρ. Βούλγαρης, Π. Ἀργυράκης, Θ. Εὐθυμίου, Κ. Φλῶρος, Α. Τούντας, Ἑλ. Δημητριάδου, Αἰκ. Κατσανοῦ, Α. Τριανταφύλλου, Θ. Βαγενᾶς»

Τὸ κακὸν ἐτρίτωσε. Ἡ τρίτη Ἐπιτροπὴ ἐκ Διευθυντῶν Τμημάτων δὲν ὑπῆρξεν εὐτυχεστέρα τῶν δύο πρώτων. Ἀφοῦ ἀνέλαβε καὶ ἠγωνίσθη ἐπὶ δύο μῆνας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ **τὰ υἱοθετηθέντα ὑπ' αὐτῆς** αἰτήματα τοῦ Συλλόγου, πρώτιστον τῶν ὁποίων ἦτο τὸ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιλύσῃ ταῦτα, ὁπότε παρεκλήθη παρ' ἡμῶν νὰ παύσῃ πλέον τὰς περαιτέρω προσπαθείας της διότι τὸν ἀγῶνα θὰ ἀνελαμβάνομεν ἐξ ὁλοκλήρου ἡμεῖς.

Ἰδοὺ τί ἐλέγομεν εἰς τὴν ἔκτακτον Συνέλευσιν τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1947 σχετικῶς μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην :

» Σᾶς εἶναι ἐπίσης γνωστὸν πόσον ἐπιρ-
» ρεπὴς εἶναι ἡ Διοίκησίς μας εἰς τὸ νὰ
» παραβιάζῃ καὶ νὰ μὴ τηρῇ τὰ ὀργανι-
» κῶς διατεταγμένα καὶ γενικῶς νὰ ὑπο-
» πίπτει εἰς σφάλματα, τὰ ὁποῖα ὅσον
» καὶ ἂν ἐν μέρει τακτοποιοῦνται ἐκ τῶν
» ὑστέρων κατόπιν ἐντόνων ἀγώνων εἰς
» οὓς ἀκατανοήτως ὠδεῖ αὕτη ἑκάστοτε
» τὸν Σύλλογον, ἀφίνουν βαθεῖαν τὴν
» πικρίαν εἰς τὸ Προσωπικὸν καὶ ἔχουν
» δημιουργήσει εἰς τὴν συνείδησίν του
» τὴν ἀκλόνητον καὶ ὀρθὴν πεποίθησιν
» ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης δὲν ἐμ-
» φορεῖται ἀπὸ φιλοϋπαλληλικὰ αἰσθή-
»ματα καὶ ὅτι δὲν ἔχει χωνέψει ὅτι πρέ-
»πει διὰ σειρᾶς μέτρων νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸ
» Προσωπικὸν ἀντὶ νὰ προσπαθῇ διαρκῶς
» νὰ ἀντιμετωπίζῃ αὐτό.

«Εἰς μάτην ἠγωνίσθη ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ Δι-
»ευθυντῶν Τμημάτων ἐπὶ δύο μῆνας διὰ
»νὰ ἐπιλυθοῦν τὰ αἰτήματά μας ἐκεῖνα
»ἅτινα ἡ Ἐπιτροπὴ **αὕτη ὁλοψύχως υἱ-**
»οθέτησε καὶ ὁλόθερμα ὑπεστήριξε πα-
»ρὰ τῇ Διοικήσει.

«Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέ-
»σιν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν ὅτι ἀπὸ
»χθὲς ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη—τῇ αἰτήσει τοῦ
»Συλλόγου— ἀπηλλάγη τῶν περαιτέρω
»προσπαθειῶν της καὶ ἀνέλαβε τὴν εὐθύ-
»νην ταύτην ἀκεραίαν ἡ Διοικητικὴ Ἐπι-
»τροπὴ τοῦ Συλλόγου».

Τὶς πταίει ; Καὶ ἐρωτᾶται : Μήπως τὰ ζητήματα δὲν ἐλύοντο ἐξ αἰτίας τοῦ κακοῦ χειρισμοῦ ἐκ μέρους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ; Ἀλλὰ τότε διατὶ δὲν τὰ ἔλυεν ἡ Διοίλησις εἰς τὰς ἄλλας Ἐπιτροπάς! Μήπως τὰ αἰτήματα ἦσαν παράλογα ἢ ἄκαιρα; Ἀλλὰ τότε διατὶ αἱ τρεῖς Ἐπιτροπαὶ τὰ υἱοθέτησαν ; Καὶ διατί τὸ Προσωπικὸν ἐστάθη σύσσωμον παρὰ τὸ πλευρόν μας; Ἴσως εἴπει τις ὅτι δὲν μποροῦσαν τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν νὰ εἴπουν ὅτι δὲν τὰ υἱοθετοῦν ἀφοῦ θὰ ἐρρίπτοντο ἴσως βορὰ ἐκ μέρους μας εἰς τὸ Προσωπικὸν μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι δῆθεν τάσσονται παρὰ τὸ πλευρόν τῆς Διοικήσεως καὶ ὅτι εἶναι ἀντισυλλογικοὶ Συνάδελφοι. Ἀπαντῶμεν ὅτι τὰ μέλη τῶν δύο πρώτων Ἐπι-

τροπῶν προταδέντα παρ' ἡμῶν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντιπολιτευόμενοί μας εἶχον ὅλην τὴν εὐχέρειαν νὰ προβάλλουν ἕνα οἱονδήποτε λόγον καὶ νὰ μὴ δεχθοῦν τὸ βάρος τῆς ὑποστηρίξεως αἰτημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα τυχὸν δὲν ἐπίστευον.

"Οσον ἀφορᾷ τὰ Μέλη τῆς ἐκ Διευθυντῶν Τμημάτων Ἐπιτροπῆς, **μόνα των καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας** ἐζήτησαν νὰ ἐπιληφθοῦν—πλὴν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ αἰτήματος δι' ὃ ἔλαβον ἐντολήν—καὶ διὰ τὰ λοιπὰ αἰτήματα καὶ νὰ τὰ διεκδικήσουν, **ἀφοῦ προηγουμένως τὰ εὗρον δίκαια, λογικά, πραγματώσιμα καὶ ὡς τοιαῦτα τὰ υἱοδέτησαν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα πράγματι ἠγωνίσθησαν.**

Καὶ ἕνα μυστικόν μας: Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπωμεν καὶ κάτι τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζετε καὶ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ **συλλογικόν μας λάθος τεράστιον,** ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ἀποδεικνύει τὴν ἀγνότητά μας μεθ' ἧς διεχειρίσθημεν τὰ ζητήματά σας. "Οταν ἡ ἐκ Διευθυντῶν Τμημάτων Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὴν διεκδίκησιν τῶν ζητημάτων καὶ προσέκοπτεν εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς Διοικήσεως, ἄρνησιν τὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις περιέβαλε μὲ ὑποσχέσεις ἀποβλεπούσας εἰς τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὴν καλενδοποίησιν τῶν ζητημάτων μας, ἐσπεύσαμεν καὶ ἐδηλώσαμεν ὅτι ἐὰν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ Διευθυντῶν υἱοδέτησεν, ἐπιλυθοῦν, ἡμεῖς **ὅλοι ἀνεξαιρέτως, οἱ τοῦ σημερινοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου** θὰ παραιτηθῶμεν ἀμέσως καὶ ἐπὶ τῷ **λόγῳ τῆς τιμῆς μας** δὲν θὰ ἀναμιχθῶμεν **ποτὲ** εἰς τὰ συλλογικὰ πράγματα. "Ετι πλέον· ἐδηλώσαμεν ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δεσμευθῶμεν καθ' οἱονδήποτε τρόπον νομισθῇ ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπὸ πάσης ἄλλης πλευρᾶς κατοχύρωσις τῆς δοθείσης ταύτης ὑποσχέσεώς μας, καίτοι τὸ γεγονὸς τῆς δηλώσεώς μας ἐπὶ τῷ λόγῳ τιμῆς ἦτο ἀρκετόν, δεδομένου ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν καὶ τιμὴν καὶ λόγον.

Ἡμεῖς σταθεροὶ εἰς τὴν πρότασίν μας: Τὴν δήλωσίν μας τὴν ἐπανελάβομεν κατὰ κόρον εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Τοῦτο εἴχομεν ἐπανειλημμένως εἰπεῖ καὶ εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν **κ. Μανέαν.**

Πῶς σκέπτεται ἡ Διοίκησις: Ἀλλ' ἡ Διοίκησις δὲν ἤθελε καὶ δὲν θέλει τοιούτου εἴδους δηλώσεις. Τῆς ἐχρειάζετο καὶ τῆς χρειάζεται μία Διοικ. Ἐπιτροπὴ χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ αἰτήματα. Αὐτὸ ἦτο καὶ εἶναι τὸ ὅλον. «Περὶ τὰ τρία καὶ πλέον δισεκατομμύρια μᾶς ἐστοίχισαν—ἔλεγεν ὁ κ. Μανέας—τὰ ἐπεισόδια τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσεν ὁ Σύλλογος τὸν Ἰούνιον ἔξωθι τοῦ Γραφείου τῆς Διοικήσεως καὶ ἐπῆγαν ὅλα αὐτὰ χαμένα».

Τὸ ζήτημα δηλαδὴ τῆς ἑκάστοτε ἐνισχύσεως τοῦ Προσωπικοῦ ἡ Διοίκησις τὸ εἶδεν ὡς μίαν ζημίαν καὶ ὡς μίαν διατάραξιν τῆς ἡσυχίας της καὶ τῆς εὐτυχίας της. Διότι ἡ αὔξησις τῶν ἐξόδων Διαχειρήσεως σημαίνει ἀναμφισβητήτως φροντίδας, προσπαθείας καὶ ἱκανότητα ἐξευρέσεως ἐργασιῶν. Εἰς τὰς προσπαθείας ταύτας ἡ Διοίκησις οὔτε στέργει, οὔτε εἶναι διατεθειμένη νὰ σκοτισθῇ. Διότι ἄλλως θὰ εἶχεν εὕρει ἐργασίας καὶ δὲν θὰ ἔχανεν ἄλλας μέσα ἀπὸ τὰ χέρια της.

Τί θὰ ἐπαθαίναμεν: Καὶ ἀντιλαμβάνεσθε, Κύριοι Συνάδελφοι, ὅταν ἀπὸ τὰς διαθέσεις αὐτὰς ἐμφορῆται ἡ Διοίκησις, εἰς ποῖον σημεῖον θὰ εἴχομεν περιέλθει, ἐὰν διάφορος, ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε, ἦτο ἡ στάσις τοῦ Συλλόγου.

Τὰ ἐπήραμεν καὶ δὲν μᾶς τὰ ἔδωσεν. Ἀπομένει νὰ σᾶς ἀπαριθμήσωμεν, Κύριοι Συνάδελφοι, τὰ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἐπιτευχθέντα ὑπὸ μόνης πλέον τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ἐνίσχυσιν ὅλων ὑμῶν. Πρὸ ὅμως αὐτοῦ πρέπει νὰ σᾶς εἴπομεν ὅτι ὅλα ὅσα ἐπετεύχθησαν δὲν μᾶς τὰ ἔδωσεν ἡ Διοίκησις, ἀλλὰ **τῆς τὰ ἐπήραμεν ἀτυχῶς μὲ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας,** οὓς διεξηγάγομεν ὅλοι μαζὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἡ ἱστορικὴ 7η Ἰουνίου 1947. Καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἀγωνιστικὴν ἐκείνην ἡμέραν τῆς **7ης Ἰουνίου 1947** ὅτε ὁ Διοικητὴς ἠθέλησε νὰ σπάσῃ τὴν συμφωνίαν μας, τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ἱστορικὴν διὰ τὸν Σύλλογον καὶ τοὺς ἀγῶνας του καθ' ἣν ὁ ροῦς τῆς πορείας τῆς Τραπέζης ἐπανεῦρε τὴν κοίτην του. Τὴν **7ην Ἰουνίου 1947** καθ' ἣν ὑπεγράφη πλέον καὶ συμβόλαιον μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ—ἔξωθι τῶν Γραφείων τῆς Διοικήσεως— ἀπεριορίστου διαρκείας, καθ' ὃ θὰ φροντίζῃ ἡ Διοίκησις—πᾶσα Διοίκησις—ἵνα τὸ Ἵδρυμα παραμείνῃ πρῶτον εἰς τὴν Χώραν καὶ ἵνα τὸ Προσωπικὸν αὐτοῦ μὴ ὑπολείπε-

ται ἐν καμμιᾷ περιπτώσει τοῦ Προσωπικοῦ παντὸς ἄλλου Τραπεζικοῦ Ἱδρύματος. **Τὴν 7ην Ἰουνίου 1947,** ἥτις ἔδωσε τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀρχικὴν τοῦ ἔτους 1945 συμφωνίαν καὶ ὁ τότε Κυβερνήτης τῆς Χώρας. Ἐνθυμεῖσθε ὅλοι σας μὲ πόσην πίστιν, μὲ πόσην σταθερότητα καὶ μὲ ποίαν αὐτοπεποίθησιν σᾶς ἐζητήσαμεν εἰς τὴν Λέσχην τὴν ἐντολήν σας ἐν λευκῷ ἵνα χειρισθῶμεν τὸ ἀναφυὲν μέγα ζήτημα ὅπερ καὶ ἐφέρομεν εἰς εὐτυχὲς πέρας.

Ἡ ἐπέτειος Διοικήσεως καὶ Συλλόγου. Ἰδοὺ ἡμέρα τὴν ὁποίαν Διοίκησις καὶ Προσωπικὸν ὀφείλουν καὶ δικαιοῦνται νὰ ἑορτάζουν κατ' ἔτος ὡς ἕνα ἱστορικὸν σταθμὸν μέσα εἰς τὴν ζωὴν τῆς Τραπέζης.

Τὸ καθῆκον τῆς Διοικήσεως. Καὶ χωρὶς νὰ παύσῃ ἡ Διοίκησις νὰ χρησιμοποιῇ ἐπί τι διάστημα ὅ,τι πολύτιμον καὶ ἀναγκαῖον ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἐχάρισε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν Τράπεζαν, ἓν ἔχει ἱερὸν καθῆκον. Ὀφείλει τουτέστι νὰ δημιουργήσῃ τάχιστα τὰς προϋποθέσεις τῆς σταθερᾶς καὶ μονίμου ἐξελίξεως τοῦ Ἱδρύματος καὶ νὰ τὸ ἀναδείξῃ εἰς τὴν προπολεμικὴν ἀκμήν του καὶ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐχέρειαν τῆς ἀφθόνου συμβολῆς του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας καὶ τῆς οὕτω συνεχίσεως τῆς ἐθνικῆς του ἀποστολῆς. Ἄλλως δὰ ἔχῃ τὸ Προσωπικὸν ἀντίθετόν της πολὺ περισσότερον ἢ σήμερον. Διότι μέχρι τοῦδε ἡ Διοίσις τίποτε ἀπολύτως δὲν ἐπέτυχεν, ἡ δὲ πίστωσις τριμήνου προθεσμίας τὴν ὁποίαν τῆς ἔδωσε ἡ Συνέλευσις τῆς 19ης Μαρτίου 1945 ἐξέπνευσε ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἐκείνου ἔτους.

Τὸ Προσωπικὸν δὰ ἀμυνθῇ. Τὸ Προσωπικὸν δὲ πρόκειται νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν διὰ τοῦ μαρασμοῦ ἐξουδένωσίν του χωρὶς νὰ ἀγωνισθῇ μὲ λύσσαν ἐναντίον τῶν δημίων του οἵτινες δὲν βλέπουν δυστυχῶς παρὰ μόνον τὴν διατήρησιν τῶν ἀξιωμάτων των.

Τὰ ἐπήραμεν λοιπὸν ὅσα ἐκερδίσαμεν καὶ δὲν μᾶς τὰ ἔδωσεν ἡ Διοίκησις, ἐνῷ τῆς εἴπομεν ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ εἶναι ἡ χειροτέρα.

Τὶ ἐπετύχαμεν : Εἶναι δὲ τὰ ὅσα—τὸ ἐπαναλαμβάνομεν—**ἐπήραμεν** τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἐσφικτοδέσαμεν τὴν συμφωνίαν μας ὅτι δὲν θὰ ὑπολειπώμεθα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τῶν Συναδέλφων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

2) Ἐπετύχομεν τὴν ἀκύρωσιν τῆς δυσμενοῦς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἀπεκατεστάθησαν οὕτω οἱ διγέντες Συνάδελφοί μας. Εἶναι ἀνάγκη εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ εἴπωμεν ὅτι ἠπειλήσαμεν προσφυγὴν εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὸ ἄνομον τῶν προαγωγῶν ἐκείνων καὶ κατόπιν τούτου ἐνέδωσεν ἡ Διοίκησις.

3) Ἐμειώθησαν κατὰ 1.1.2 ο)ο αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ὑγείας Εἰσφοραὶ τοῦ Προσωπικοῦ κατόπιν ὑποσχέσεως τῆς Διοικήσεως ὅτι θὰ τὸ ἐνισχύσῃ ἡ Τράπεζα μὲ ἀνάλογον ποσόν.

4) Ἐπετύχομεν τὴν καταβολὴν πλήρων ἀποδοχῶν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον 1940—1941.

5) Καθιερώθη ἡ καταβολὴ καὶ συνεργειακῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρετοῦντας Συναδέλφους μας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1947. Καὶ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1947 δὲν συμψηφίζεται ὁ ἐκ τοῦ Δημοσίου μισθὸς τῶν ἀξιωματικῶν Συναδέλφων.

6) Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας εἰσφορὰ τῆς Τραπέζης ὑπολογίζεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1947 καὶ ἐπὶ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς.

7) Ἀνέλαβεν ἡ Τράπεζα τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ ταμείου Συντάξεων ἐκ τῆς καταβολῆς τῶν Συντάξεων εἰς τοὺς ἐδελουσίως ἀποχωρήσαντας.

8) Ἔναντι τοῦ αἰτήματός μας περὶ διαθέσεως τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλίσεων ἀνελήφθη ὑπὸ τῆς Ἐθν. Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «ἡ Ἐθνική» ἡ γνωστὴ εἰς ὅλους σας προικοδότησις τῶν θηλέων τέκνων τῶν Συναδέλφων, τοῦθ' ὅπερ εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον ὑφ' οὗς ὅρους ἐγένετο αὕτη.

9) Διηυρύνθη ἡ μετάταξις τῶν Γυναικῶν Συναδέλφων καὶ μένει ἡ διόρθωσις τῶν VALEURS

10) Διενηργήθησαν καὶ διενεργοῦνται, ἀνελλιπῶς —ἔστω καὶ μὲ καθυστέρησιν κα ἀδικίας— αἱ προαγωγαί.

11) Ἐγένοντο — ἔστω καὶ ἐλάχισται — ἐπανορθώσεις τῶν τελευταίων προαγωγῶν.

12) Ἐχορηγήθη τὸ τεχνικὸν ἐπίδομα.

13) Ὑπελογίσθη ὁ χρόνος προϋπηρεσίας

κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιδόματος πολυετίας.

14) Ἐνεκρίθη τὸ ἐπίδομα γάμου εἰς τοὺς ἔχοντας συζύγους ἐργαζομένας συναδέλφους.

15) Κατενοήθη ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυτέρας καὶ ἐγκαίρου καταβολῆς τῶν ἑκάστοτε παροχῶν καὶ εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑποκ)των.

16) Ηὐξήθη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1947 τὸ ἐπίδομα χειριστῶν καὶ χειριστριῶν ἂν καὶ τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου ἦτο καὶ εἶναι ἡ καθιέρωσις μηνιαίου ἐπιδόματος, ὡς καθιερώθη τοιοῦτον καὶ διὰ τοὺς τεχνικοὺς συναδέλφους.

17) Ηὐξήθησαν τὰ ταμειακὰ ἐπιδόματα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1947.

18) Ἐνεκρίθη ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Μαΐου 1946 καὶ καταβάλλεται πλέον ἡ συνεργειακὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς λόγῳ ὀλιγοημέρου ἢ καὶ μακρᾶς ἀσθενείας συναδέλφους ἐνταῦθα καὶ ἰδίως εἰς τὰ Ὑποκ)τα, ἅτινα ἠγνόουν τὰ ἐν τῷ Κεντρικῷ ἰσχύοντα.

17) Κατεβλήθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καθορισθεῖσα ἀποζημίωσις ἀποδοχῶν 20 ἡμερῶν εἰς τοὺς συναδέλφους ἐκείνους οἵτινες δὲν ἔκαμαν χρῆσιν ἀδείας κατὰ τὸ ἔτος 1946.

20) Ἐδόθη ἡ ὀρθὴ ἑρμηνεία ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου καθ' ἣν ἡ ἄδεια λόγῳ λουτροθεραπείας δὲν ἐθεωρεῖτο ὡς ἄδεια καὶ συνεπῶς ἡ ἀποζημίωσις κατεβλήθη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

21) Ἐνεκρίθη ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1946 ὅπως οἱ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀποχωροῦντες ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων συναδέλφων μισθοδοτοῦνται ἐπὶ ἑξάμηνον μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς εἰς ἃς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ συνεργειακὴ ἀμοιβὴ καὶ τὰ πάσης φύσεως ἐπιδόματα.

22) Ἐχορηγήθη τὸ ἐπίδομα παιδικῆς μερίμνης εἰς τὰς μητέρας Συναδέλφους ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1947.

23) Ηὐξήθη ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Τραπέζης διὰ τοὺς ἐν τῷ ἑστιατορίῳ τῆς Λέσχης ἑστιαζομένους συναδέλφους κατὰ παρόμοιον πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τρόπον.

24) Ἐλήφθη τῇ φροντίδι μας πρόνοια καὶ διὰ τὰ τέκνα τῶν εἰς τὰ Ὑποκ)τα ὑπηρετούντων συναδέλφων μας, τὰ ὁποῖα δὲν μετέσχον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ὑγείας ὀργανωθείσας παιδικὰς κατασκηνώσεις.

25) Ἐτακτοποιήθησαν οἱ ἐσφαλμένοι μέχρι πρό τινος ὑπολογισμοὶ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς.

26) Ἐπετεύχθη μέρος τοῦ αἰτήματός μας περὶ πασχαλινοῦ ἐπιδόματος.

27) Καθιερώθησαν ἐπιδόματα θέσεων εἰς τὰ Ὑποκ)τα καὶ ἐν συνεχείᾳ ηὐξήθησαν ταῦτα βάσει τῆς ἀρχῆς ὅπως μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν ἄλλων Τραπεζῶν.

28) Ἐδιορθώθησαν ἔν τινι μέτρῳ αἱ VALEURS τῶν προαγωγῶν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

29) Ηὐξήθη ἡ ἄδεια τῶν ἐπιτόκων ἀπὸ τρεῖς εἰς τέσσαρας μῆνας πλέον τῆς κανονικῆς τοιαύτης.

30) Ἐχορηγήθη ἡ ἀδικαιολογήτως μέχρι τινος μὴ ὑπολογιζομένη συνεργειακὴ ἀμοιβὴ εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν συνεπείᾳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων πεσόντων συναδέλφων καὶ παρετάθη ἡ καταβολὴ πλήρων ἀποδοχῶν εἰς αὐτὰς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1948, ἀντὶ ἰσοβίως ὡς ἐζητήσαμεν ἡμεῖς.

31) Ὑπολογίζεται εἰς τὸ ἐπίδομα τῶν συναδέλφων τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κ)τος τῆς Τραπέζης καὶ ἡ συνεργειακὴ ἀμοιβή.

32) Ἔλαβον χώραν εὐρύτεραι ἢ ἄλλοτε μετατάξεις Κλητήρων καὶ Εἰσπρακτόρων.

33) Κατεβλήθησαν ἀναδρομικῶς ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1946 τὰ καθυστερούμενα ἐπιδόματα εἰς τοὺς ἔχοντας τέκνα συναδέλφους διὰ μὲν τὰ ἄρρενα μέχρις ἐνηλικιώσεως διὰ δὲ τὰ θήλεα μέχρι τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἀντὶ μέχρις ἀποκαταστάσεως.

34) Ἔλαβε χώραν ὁ διαγωνισμὸς τῶν Δοκίμων καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἡ κανονικὴ συμφώνως τῷ Ὀργανισμῷ VALEUR.

35) Ἐχορηγήθη δάνειον εἰς τοὺς εἰς τὰ ὀρεινὰ Ὑποκ)τα ὑπηρετοῦντας Συναδέλφους διὰ προμήθειαν καυσίμων.

36) Ἐχορηγήθησαν μικροδάνεια εἰς τοὺς ἔχοντας τέκνα φοιτῶντα εἰς Σχολεῖα, ὡς καὶ εἰς τοὺς σπουδάζοντας συναδέλφους.

37) Ἐχορηγήθη δάνειον εἰς τὸ Προσωπικὸν τρίτου μισθοῦ ἐπηυξημένον κατὰ τὸ 25 ο)ο τῶν δύο προηγουμένων.

38) Ἔλαβε χώραν ἡ ἐνοποίησις τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν.

39) Ἐχορηγήθησαν κατὰ Ἰανουάριον, Ἀπρίλιον καὶ Σεπτέμβριον αἱ πιστώσεις διὰ προμήθειαν ἱματισμοῦ ὡς καὶ ἡ χορήγησις δανείου διὰ τὴν προμήθειαν τῶν εἰδῶν τῆς ΟΥΝΡΡΑ.

40) Ἐτακτοποιήθησαν αἱ ὑφιστάμεναι ἐκκρεμότητες εἰς βάρος τῶν Συναδέλφων ἐκείνων οἵτινες **κατ' ἐντολὴν** τῆς Τραπέζης ἀπεσπάσθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ καὶ ἀλλαχοῦ.

ΕΙΣ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑΝΤΑΙ ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΝΤΑ

Διόρθωσις σφαλμάτων. Ὡς βλέπετε, Κύριοι Συνάδελφοι, τὰ ἐπιτευχθέντα εἶναι: **ἡ διόρθωσις** τῶν ἀντιυπαλληλικῶν μέτρων καὶ τῶν σφαλμάτων τῆς Διοικήσεως ὡς εἶναι ἡ ἀκύρωσις τῶν δυσμενῶν τροποποιήσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἡ πιστὴ τήρησις τῆς συμφωνίας καὶ ἡ ἄπαξ διὰ παντὸς κατοχύρωσίς της ἀπὸ νέας ἀποπείρας παραβάσεώς της καὶ ἡ μερικὴ τακτοποίησις τῶν δυσβαστάκτων βαρῶν τοῦ Ταμείου Συντάξεων συνεπείᾳ τῆς ὀλεθρίας ἐθελουσίας ἐξόδου.

Ἀναγνώρισις τῶν δικαίων ἀπόψεών μας. Ἡ καθυστερημένη ἀναγνώρισις, ἔστω καὶ ἐν μέρει, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, τῶν ἐξωφθάλμων δικαίων ἀπόψεων τοῦ Προσωπικοῦ, ὡς εἶναι ἡ μετάταξις τῶν Γυναικῶν καὶ ἡ ἀσήμαντος προικοδότησις ἀντὶ τῆς διαθέσεως ὅλου τοῦ ποσοῦ τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλειῶν ὑπὲρ ὡρισμένου σκοποῦ καθολικῶς φιλυπαλληλικοῦ. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1945 καὶ ἐντεῦθεν ἐξαντλεῖται μὲ τὸ νὰ ἀγωνίζεται ἵνα ἐπανορθώνονται τὰ ἀλλεπάλληλα σφάλματα τῆς Διοικήσεως ἀντὶ νὰ οἰκοδομῇ καὶ νὰ δημιουργῇ οὗτος, ἡ ἀνωτέρω ἀπαρίθμησις τῶν ἐπιτευχθέντων μαρτυρεῖ πόσον δίκαιον εἴχομεν ἀγωνιζόμενοι καὶ τί θὰ ἐγίνετο ἐὰν δὲν ἐλάμβανον χώραν τὰ γεγονότα τῆς 7 Ἰουνίου 1947.

Αἱ οἰκονομικαὶ παροχαί. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιτευχθείσας ὡς ἄνω οἰκονομικὰς παροχάς, αὗται δὲν ἦσαν ἐν τῷ συνόλῳ των καθολικαί, δηλαδὴ δὲν ἀφεώρων τὸ σύνολον τοῦ Προσωπικοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἦσαν γενικαί, δὲν ἦσαν, εἰμὴ δάνεια καὶ διευκολύνσεις, αἵτινες, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ἀντίκρυσαν τὰς —συνεπείᾳ τῆς ἀλματώδους ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1946 καὶ ἐντεῦθεν αὐξήσεως τοῦ κόστους τῆς ζωῆς— ἀνυπερβλήτους ἀνάγκας τοῦ ἐργαζομένου, οὕτινος ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις διαρκῶς μειοῦται καὶ τοῦ ὁποίου ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία εἶναι σήμερον ἀνείπωτος.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΙΩΞΩΜΕΝ

Ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα ὁ Σύλλογος ἀγωνίζεται καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἀνέμενεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ δώσῃ λύσεις μαρτυρούσας ὅτι αὕτη ἔχει χαράξει μίαν κάποιαν πολιτικὴν ὅσον ἀφορᾷ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης εἶναι τὰ ἑξῆς:

Τὰ ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα. 1) Ἡ ἐξυγίανσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ταμείων διὰ σοβαρῶν παροχῶν καὶ ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ ἔμπρακτος προσπάθεια τῆς Διοικήσεως ὅπως ἀναθεωρηθῇ ἡ περὶ ἀποχωρήσεως ἀπόφασις τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας διότι εἶναι ἀκόμη καιρὸς ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλῃ ἡ Διοίκησίς μας.

2) Ἡ ἄμεσος ἵδρυσις τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου δι' ὅπερ ἐζητήσαμεν τὴν σύστασιν ὀλιγομελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς πλήρη καὶ ταχίστην μελέτην τοῦ ζητήματος τούτου.

3) Τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως τοῦ Προσωπικοῦ.

Κύριοι Συνάδελφοι, θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, εἰς ὃ θίγονται τὰ τρία ὡς ἄνω ζητήματα α) τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, β) τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐπικουρικοῦ καὶ γ) τῆς στεγάσεως τοῦ Προσωπικοῦ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ τρία ταῦτα ζητήματα ἀφοροῦν τὴν πλήρη κατοχύρωσιν τοῦ ἐργαζομένου ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος ἢ γήρατος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν περιπτώσει θανάτου του. **Ἡ κατοχύρωσις αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ΠΛΗΡΗΣ. Ὅσον βαθεῖα εἶναι ἡ πίστις μας εἰς τὸ Ἵδρυμα ποὺ λέγεται Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸν ἐθνωφελῆ προορισμόν της καὶ ὅσον θεωροῦμεν ἱερὰν ὑποχρέωσίν μας νὰ τὴν ὑπηρετοῦμεν μὲ ἀφοσίωσιν καὶ μὲ ΠΑΘΟΣ,** ἄλλο τόσον πιστεύομεν ὅτι οἱ ἐν αὐτῇ ἐργαζόμενοι πρέπει νὰ ἀποκτήσουν τὸ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ

(Συνέχεια σελίδα 347)

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. 31-12-1947

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ			Δρχ. 151.000
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ			
Λ)σμός Συλλόγου Νο 31028	Δρ.	5.501.788	
» «Τραπεζιτικῆς» Νο 31093	»	18.557	5.520.345
ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ			
Ὑπόλοιπον 1)1)47		82.764.645	
Ἀγοραὶ 1947 { 45 Μετ.Ἐθν.Τρ. 50 » Ἐμπ.Τρ. 50 » Τρ. Ἀθ.		157.920.000	
Διαφορὰ ἐξ ἀναγ. εἰς τιμὰς 31)12)47		38.514.075	279.198.720
ΑΚΙΝΗΤΟΝ			
Προπολεμικὴ ἀξία		3.085.615	
Προσθῆκαι 1947		550.000	
		3.635.615	
Μεῖον ἀποσβέσεως		550.000	3.085.615
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ			
Ὑπολ. 1)1)47		377.400	
Ἀγοραὶ 1947		876.000	
		1.253.400	
Μεῖον ἀποσβέσεως		253.400	1.000.000
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ			
Ὑπόλ. 1)1)47		6.267.000	
Προσθῆκαι 1947		13.229.155	
Δωρεὰ ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπ. εἰδῶν ἀξίας		377.720	
		19.873.875	
Μεῖον ἀποσβέσεως		7.721.875	12.152.000
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ Λ)ΣΜΟΙ			3.656.110
Λ)ΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ			2.370.486
			Δρχ 307.134.276

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ	Δρχ. 304,745,233
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Λ)σμός Ξέν. Γλωσσῶν Νο 31136	» 2,370,486
ΔΙΑΧΕΙΡ. ΕΦ. «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» Ὑπόλ. λ)σμοῦ παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ	» 18.557
	Δρχ. 307,134,276

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

					Τιμή 31)12)47	Ἀντίτιμον
5	Ὀνομαστ. Μετοχαί τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης				3.500.000	17.500.000
70	Ἀνών. » » » »				»	245.000.000
32	» » » Τραπ. τῆς Ἑλλάδος				380.000	12.160.000
45	» » » Ἐθν. Κτηματικῆς Τραπέζης				65.000	2.925.000
50	» » » Ἐμπορικῆς Τραπέζης				15.000	750.000
50	» » » Τραπέζης Ἀθηνῶν				14.300	715.000
37	Ὁμολογίαι Δανείου Α'. Ἀναγκαστ.	6 1)2 ο)ο	1922		15	555
1	» »	2 1)2 ο)ο	1904		25	25
1	» »	5 ο)ο	1920		200	200
5	» » 500 ἑκατομ.	5 ο)ο	1914		15.600	78.000
274	» » Κτηματ. Πίστεως	7 ο)ο	1925		140	38.360
197	» » » »	7 ο)ο	1926		140	27.580
						279.194.720
10	Μερίδες Προμηθευτ. Συνεταιρισμοῦ				400	4.000
					Δρχ.	279.198.720

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

α)	Διά διαφ. ἔργα ἐν τῇ Λέσχῃ (ἀποχετεύσεις κλπ.)	1.738.675	
β)	» ὑαλικά τῆς Λέσχης	377.720	
γ)	» τάς Σχολάς ξένων γλωσσῶν	3.000.000	(ἐκκρεμεῖ εἰσέτι ἡ καταβολή ἑτέρων 3.000.000)
δ)	» τήν λειτουργίαν τοῦ ἑστιατ. τῆς Λέσχης	25.364.400	
		30.480.795	

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΕΣΟΔΑ καὶ ΕΞΟΔΑ»

ΕΞΟΔΑ

Φόροι Δημοσίου		Δρχ.	2.165.150
Ἔξοδα Διαχειρίσεως			
Φωτισμός	1.578.250		
Ὕδρευσις	650.350		
Θέρμανσις	1.155.000		
Συνδρομαὶ Τηλεφώνων	1.921.490		
Μισθοδοσίαι Προσωπικοῦ	14.132.750		
Καταβολαὶ εἰς τὸ Ι. Κ. Α.	1.110.800		
Ἔξοδα συντηρ. ἀκινήτου	24.408.925		
» » ἑστιατορίου	600.300		
» ψυχαγ. μελῶν	1.854.200		
Ὑλικὰ Γραφείου καὶ ἔντυπα	3.985.900		
Ἔξοδα ἐπισκ. ἐπίπλ. καὶ σκευῶν	4.356.700		
Διάφορα ἔξοδα	4.958.075		
Εἰσφ., βοηθ., φιλοδωρήματα	8.012.500		
Συνδρ. εἰς ἐφημ. καὶ περιοδικὰ	205.000		
Ἔκτακτα ἔξοδα	1.452.500		
Ἔξοδα Ἀντιπρ. Ὑπ)των	628.950		71.011.690
Ἔξοδα Συνδικαλιστικῶν ἀγώνων			20.374.200
Ἀποσβέσεις { ἐπὶ ἀκινήτου	Δρχ. 550.000		
» ἐξόδων ἐγκατάστ.	7.721.875		8.525.275
» Βιβλιοθήκης	253.400		
Διατεθέντα διὰ τὴν ἔκδ. τῆς «Τραπεζιτικῆς»			7.511.210
Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου κ. Κονταράτου			6.400.000
			115.987.525
Διατεθέντα δι' ὑδραυλ. ἔργα ἐν τῇ Λέσχῃ δι' ἐπιχορ. τῆς Ἐθν. Τραπέζης			1.738.675
Διατεθέντα διὰ τὴν λειτουργ. τοῦ ἑστιατορίου δι' ἐπιχορηγ. τῆς Ἐθν. Τραπέζης			25.364.400
» διὰ τὴν λειτουργίαν Σχολῶν Ξένων Γλωσσῶν			3.000.000
			146.090.600
Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς τὴν «ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ»			170.102.593
			316.193.193

ΕΣΟΔΑ

Συνδρομαὶ Μελῶν Κεντρ. Κατ)τος καὶ Ὑπ)των περιφ. Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	Δρχ.	177.944.774
» Μελῶν Ὑπ)των	»	99.889.912
Τόκοι λ)σμοῦ μας καταθ. ὄψεως	»	512.329
Ἐνοίκια κυλικείου ἐν τῇ Τραπέζῃ	»	1.311.000
Διάφορα ἄλλα ἔσοδα		6.054.383
	Δρχ.	285.712.398
Ἐπιχορηγήσεις Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	30.480.795
	Δρχ.	316.193.193

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἔπιπλα Λέσχης	Δρχ.	10.000.000
Μουσικὰ ὄργανα	»	150.000
Εἴδη φωτισμοῦ	»	1.000.000
Κυλικεῖον Τραπέζης	»	2.000
Μαγειρ. Σκεύη καὶ σκ. κυλικ.		1.000.000
	Δρχ.	12.152.000

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1948

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ		
Ἀπὸ συνδρομὰς Μελῶν Κεντρ. Κ)τος	Δρχ.	250.000.000	Μισθοδοσίαι Προσωπικοῦ	25.000.000	
» » Ὑπ)των	»	120.000.000	Ὕδρευσις	1.500.000	
» τόκους Καταθέσεών μας	»	1.000.000	Φωτισμὸς	2.500.000	
			Θέρμανσις	2.500.000	
			Συνδρομαὶ τηλεφώνων	2.500.000	
			Καταβολαὶ εἰς τὸ ΙΚΑ	2.000.000	
			Ἔξοδα συντηρ.- ἀκινήτου	15.000.000	
			» » ἑστιατορίου	10.000.000	
			» ψυχαγωγίας μελῶν	3.000.000	
			» ἐπισκ. ἐπίπλων καὶ σκευῶν	15.000.000	
			Ὑλικὰ Γραφείου καὶ ἔντυπα	5.000.000	
			Εἰσφοραί, βοηθήματα, φιλοδωρήματα	10.000.000	
			Συνδρομαὶ εἰς ἐφημ. καὶ περιοδικὰ	1.000.000	
			Διάφορα ἔξοδα	10.000.000	
			Ἔκτακτα ἔξοδα	15.000.000	
			Ἔξοδα ἀντιπροσ. Ὑπ)των	5.000.000	125.000.000
			Πρόβλεψις συνδικαλιστικῆς προνοίας καὶ ἔκτακτοι δαπάναι συνδικαλιστ. ἀγώνων		50.000.000
			Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς «Τραπεζιτικῆς»		10.000.000
			Ἀποσβέσεις		10.000.000
			Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς τὴν «ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ»		176.000.000
	Δρχ.	371.000.000			371.000.000

ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1948

Ἐγκαταστάσεις (δι' ἀγορὰν ἐπίπλων, σκευῶν κλπ. καὶ ἐπισκευὰς αὐτῶν)	25.000.000
Βιβλιοθήκη (πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης μὲ νέα βιβλία)	10.000.000
Δι' ἀγορὰν χρεωγράφων ἢ ἄλλων ἐπενδύσεων	141.000.000
	176.000.000

Ἀθῆναι τῇ 16 Ἰανουαρίου 1948

Ὁ Πρόεδρος	Ἡ Ἐπιμ. Γραφείου	Οἱ Ἐλεγκταὶ	Ὁ Λογιστής
ΚΩΝΣΤ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ	ΕΛ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΝΙΚ. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ ΓΕΩΡ. ΠΑΠΑΓΚΙΚΑΣ	ΓΕΩΡ. ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 342)

ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ κατὰ παντὸς ἀτυχήματος, γήρατος ἢ θανάτου δι' ἑαυτούς καὶ τὰς οἰκογενείας των καὶ τότε, **καὶ μόνον τότε** θὰ συνεχίζουν μὲ τὴν ἀνέκαθεν συγκινητικὴν ἀφοσίωσιν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των καὶ νὰ ἐνδιαφέρωνται ζωηρότατα διὰ τὴν πρόοδον τῆς Τραπέζης. Κάτι ἀκόμη. Πᾶν ὅτι διατεθῆ ὑπὲρ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ὡς ἄνω τριῶν ἀσφαλιστικῶν ζητημάτων, πολὺ πολλαπλάσιον τούτου θὰ ἀποδώσῃ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένος. Ἀντιθέτως, ὅταν βλέπῃ οὗτος τὸν ἀπόμαχον Συνάδελφόν του νὰ περιφέρεται ἔξωθι τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Συντ ἀξεων ἐνδεής καὶ κακοτυχιασμένος καὶ ὅταν ἀναλογίζεται ὅτι παρομοία τύχη ἀναμένει καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, τότε ἡ ἐργατικότης του κάμπτεται καὶ ἡ δημιουργική του προσπάθεια—εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὄχι—ἢ χάνεται ἐξ ἀπογοητεύσεως ἢ στρέφεται πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἱδρύματος. Ἰδοὺ διατὶ τὴν μέλλουσαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὰ ἀνωτέρω **ὅλως ἰδιαιτέρως** καὶ ἰδοὺ εἷς ἐκ τῶν σοβαρῶν λόγων ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων εὑρισκόμεθα εἰς πλήρη ἀντίδεσιν μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, ἥτις οὐδενὸς τῶν ζητημάτων τούτων ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ τὴν σπουδαιότητα, τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἀναγκαιότητα.

Πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς συμφωνίας. 4) Ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς συμφωνίας μας ὅτι δὲν θὰ ὑπολειπώμεθα ὁπωσδήποτε τῶν Συναδέλφων μας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ ὅταν καταβληθοῦν ἀμέσως καὶ ἀναδρομικῶς τὰ ἐπιδόματα Λογιστῶν, ὅταν δοθοῦν αἱ καθυστερούμεναι ἐπιχορηγήσεις εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, ἵνα οὕτω, μειωθοῦν ἔτι περαιτέρω αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Προσωπικοῦ. Ὅταν δοθοῦν αἱ δαπάναι ἐπισκευῶν τῆς Λέσχης μας, δι' ὅπερ ἀλλοτε ἔχομεν ὑπόσχεσιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Διοικητοῦ. Ὅταν καταβληθῆ ἐπίδομα γάμου καὶ τέκνων εἰς τὰς μητέρας Συναδέλφους μας καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον χορηγεῖται καὶ εἰς τὰς ἄλλας Τραπέζας. Ὅταν γίνῃ πανομοία μεταχείρισις ὡς πρὸς τοὺς ἀπουσιάζοντας λόγῳ μακρᾶς ἀσθενείας Συναδέλφους διὰ σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ὅταν χορηγηθῆ ἐπίδομα διὰ τὰ θήλεα τέκνα μέχρις ἀποκαταστάσεως καὶ ὅταν ὁ ὑπολογισμὸς τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων καὶ πολυετίας γίνῃ καὶ ἐπὶ τῶν προσαυξήσεων καὶ οὐχὶ μόνον ἐπὶ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ.

Ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ βελτίωσις τῶν ὀργανικῶς διατεταγμένων. 5) Ἡ πιστὴ τήρησις τῶν διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ ὡς πρὸς τὰς VALEURS προαγωγῶν καὶ μεταταξεων γυναικῶν καὶ ἡ μὴ τροποποίησις αὐτοῦ ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον, ὡς ἔγινε **πάλιν** ἐσχάτως ὡς πρὸς τὰ χρονικὰ ὅρια τῶν κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν, τοῦθ' ὅπερ εἶναι τελείως **ἀπαράδεκτον** διότι δίγονται κεκτημένα δικαιώματα τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ διότι εἶναι ζήτημα ἀρχῆς. Ἐπὶ πλέον ἐκπόνησις νέου φιλυπαλληλικωτέρου ὀργανισμοῦ ἀπὸ λειτουργοὺς τῆς Τραπέζης οἵτινες εἶναι **πράγματι** εἰς θέσιν νὰ ἐκπονήσουν ὀργανισμοὺς καὶ μὲ εὐρεῖαν συμμετοχὴν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ τοῦ Συλλόγου. Ἐπίσης ἡ ἐκάστοτε ἀνελλιπὴς καὶ ἔγκαιρος κοινοποίησις τῶν προαγωγῶν καὶ τῶν μεταταξεων ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ὀργανικῶν μεταβολῶν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἡ ἔκδοσις ἀνὰ τριετίαν ἐπετηρίδος.

Μισθὸς θερινῆς ἀδείας. 6) Ἐνίσχυσις δι' ἑνὸς πλήρους μισθοῦ παντὸς Συναδέλφου ὅστις θὰ διέρχεται τὴν μηνιαίαν κατ' ἔτος ἄδειάν του εἰς ἐξοχήν, τοῦθ' ὅπερ πολλαπλῶς εὐνοεῖ καὶ τὸ Ἵδρυμα ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως καὶ μὴ προσλήψεως συνεπῶς νέου Προσωπικοῦ καὶ τὸν ἐργαζόμενον ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας. Πρόκειται περὶ σοβαρᾶς οἰκονομίας εἰς τὸ Ἵδρυμα ὅταν καθιερωθῇ ὁ μισθὸς θερινῆς ἀδείας ἀνεξαρτήτως τῆς φιλοϋπαλληλικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς πλευρᾶς τοῦ αἰτήματος.

Δάνεια καὶ πιστώσεις. 7) Χορήγησις δανείου ἐξ ἑνὸς πλήρους μισθοῦ—μὲ δεκαετῆ ἐξυπηρέτησιν—εἰς τὸ Προσωπικὸν ἵνα ἐξοφλήσῃ ἐν μέρει τὰ συνεπείᾳ τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς δημιουργηθέντα χρέη του καὶ ἐπιδοθῇ οὕτω ἀπερίσπαστον εἰς τὰ καθήκοντά του. Χορήγησις ἐπίσης παγίας πιστώσεως εἰς τὸ Προσωπικὸν ἵνα προμηθεύεται τὰ εἴδη ἱματισμοῦ μέσῳ τοῦ Συνεταιρισμοῦ μας, ὡς μέχρι τοῦδε.

Προμήθειαι ἀσφαλειῶν καὶ Ἑταιρίαι. 8) Διάθεσις τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλειῶν ὑπὲρ τοῦ ἱδρυθησομένου Ἐπικουρικοῦ Ταμείου καὶ τακτοποίησις τοῦ ζητήματος τῶν θέσεων εἰς τὰς ἑταιρείας.

Συμμετοχὴ εἰς Συμβούλια. 9) Συμμετοχὴ τοῦ Προσωπικοῦ **δι' ἐκπροσώπων του** εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης καὶ εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ Συμβούλια καὶ τὰς Ἐπιτροπὰς αἵτινες συνιστῶνται ἑκάστοτε ἐν τῇ Τραπέζῃ.

Οὐδετερότης τῆς Διοικήσεως. 10) Μὴ ἀνάμιξις τῆς Διοικήσεως εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως εἰς τὰ τοῦ Συλλόγου καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας αὐτοῦ, καὶ τακτοποίησις τῆς συνεπείᾳ τῆς τελευταίας ἀναμίξεώς της ὑφισταμένης ἐκκρεμότητος.

Σκληροὶ ἀγῶνες. Δυστυχῶς ὅμως ἡ κατάκτησις τῶν ἀνωτέρω δὰ ἀπαιτήσῃ ἀγῶνας καὶ μάλιστα σκληρούς διότι ἡ σημερινὴ Διοίκησις ἀντιδικεῖ μὲ τὸ Προσωπικόν, προσποιεῖται ὅτι ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὸ καὶ ταὐτοχρόνως συνεννοεῖται μὲ πάντα ἁρμόδιον ἐναντίον του καὶ νομίζει ὅτι οὕτω ἀποσείει τὰς εὐθύνας της. Ὑπάρχουν στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν ὅτι ὁσάκις ἡ Διοίκησις ἠθέλησε νὰ κάμῃ τὶ ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ οὐδεὶς τὴν ἠμπόδισεν, οὔτε Νομισματικὴ Ἐπιτροπή, οὔτε Κυβέρνησις, οὔτε Ἀμερικανοί, οὔτε κανείς. Ὁσάκις ὅμως δὲν θέλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα προσφεύγει εἰς μεθόδους προκαλούσας τὴν ἀγανάκτησιν.

Οἱ «ὀλιγώτεροι τῶν 17». Καὶ ὅμως αὐτὴν τὴν τακτικὴν της εὑρέθησαν Συνάδελφοι, εὐτυχῶς «ὀλιγώτεροι τῶν 17» οἱ ὁποῖοι τὴν ἐνίσχυσαν, οἱ ὁποῖοι συνεμάχησαν μαζί της καὶ ἦλθον ἀντιμέτωποι τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τοὺς ὁποίους στηρίζεται ἡ Διοίκησις καὶ τοὺς ὁποίους χρησιμοποιεῖ ἐναντίον μας. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι εὑρέθησαν Συνάδελφοι οἵτινες ἐδέχθησαν νὰ γίνουν ὄργανα τῆς Διοικήσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίων αὐτῶν ἐπιδιώξεων εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὅλοι γνωρίζομεν πῶς σκέπτεται δυστυχῶς ἡ Διοίκησις.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἕνας τεράστιος κασκληρότατος ἀγὼν διεξήχθη κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ ὁ ὁποῖος καὶ τέληξεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἐνῷ ἀκόμη ἄλλα κεφαλαιώδη ἐπίσης ζητήματα συνεζητοῦντο ἐν συνεχείᾳ εἰς πρωθυπουργικὰς συσκέψεις οἱ «ὀλιγώτεροι τῶν 17» προσεπάθουν νὰ καταρτίσουν ψηφοδέλτιον **ἐν πλήρει ἐπαφῇ καὶ συνεννοήσει μὲ τὸν ἐργοδότην** καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὸν τὸ ἐπιχείρημα νὰ λέγῃ μέσα εἰς τὰς συσκέψεις ὅτι τὸ ἤδη Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου δὲν ἐκπροσωπεῖ εἰμὴ 100 ὑπάλληλους καὶ ὅτι ὅλον τὸ ἄλλο Προσωπικὸν εἶναι εὐχαριστημένον καὶ ἱκανοποιημένον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Τὰ ἐπακολουθήσαντα βεβαίως ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐξέθεσαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν δίδουσαν πίστιν εἰς τοὺς ἐθελοντὰς ἢ καὶ ἐπιστρατευθέντας ὑποτακτικούς της «ὀλιγωτέρους τῶν 17», ἀλλ' ἡ Διοίκησις παρὰ ταῦτα ἐξακολουθεῖ νὰ ἁμαρτάνῃ. Ὅταν λέγομεν, σοβαρότατα ζητήματα ἦσαν ἄλυτα, ὅπως εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη, λόγῳ τῆς παρεμπεσούσης ἐν τῷ μεταξὺ παραιτήσεως τοῦ **κ. Μαξίμου** καὶ τῆς δυστροπίας τῆς Διοικήσεως καὶ ὅταν, Διοίκησις τῆς Τραπέζης εἶναι αὐτὴ ποὺ εἶναι ἐρωτῶμεν: Ποῖον ἦτο τὸ καθῆκον παντὸς Συναδέλφου; Νὰ προσπαθῇ νὰ συνεφέρῃ τὴν Διοίκησιν ὅσον ἕκαστος ἠμποροῦσε ἢ νὰ συμμαχῇ μαζί της; Ἦτο ἐποχὴ νὰ σκεφθῇ πᾶς τις ἐξ ἡμῶν ὅτι ἔχει καὶ προσωπικὰς ἐπιδιώξεις εἰς στιγμὴν καθ' ἣν τυχὸν ἐπικράτησις τῶν ἀπόψεων τῆς Διοικήσεως δὰ ἀπετέλει συμφορὰν καὶ διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐργαζομένους; Ἀλλὰ ποῦ ἔγκειται τὸ σφάλμα τῶν «ὀλιγωτέρων τῶν 17»; Μήπως εἰς τὸ ὅτι ἐπεχείρησαν νὰ καταρτίσουν ψηφοδέλτιον; Πρὸς Θεοῦ! Ψηφοδέλτιον κατήρτισαν τότε καὶ οἱ λεγόμενοι ἀριστεροὶ καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀντεῖπε τι. Τὸ τεράστιον σφάλμα τῶν «ὀλιγωτέρων τῶν 17» ἦτο ὅτι τὸ ψηφοδέλτιον τὸ ἰδικόν τους ἐξεπορεύετο ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἐλανσάρετο ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ Τμήματι Προσωπικοῦ ὑποτακτικοὺς τῆς Διοικήσεως καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτῆς, ἀνεμιγνύετο ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνεργῶς καὶ σκανδαλωδῶς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τῆς Διοικήσεως. Διότι ἐδημιουργεῖτο ἡ ψευδαίσθησις εἰς τὴν Διοίκησιν ὅτι τὸ Προσωπικὸν εἶναι μαζί της, καὶ ἐδίδοντο οὕτω ὅπλα πολύτιμα εἰς αὐτήν, ὧν εἶχεν **ἀπόλυτον ἀνάγκην** αὕτη μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τορπιλλίσῃ τὰ

αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ. Ἔτι πλέον οἱ εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν ἀναμιχθέντες—πλὴν τῶν νεροκουβαλητάδων—δὲν ἐκινοῦντο χωρὶς λόγον.

Οἱ «ὀλιγώτεροι τῶν 17» ἱκανοποιήθησαν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἀμέσως. Ἠμείφθησαν ἐκ μέρους **τῆς μὴ ἀγνώμονος εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο Διοικήσεως** διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσίας των καίτοι δὲν ἐκαρποφόρησαν αὗται.

Αἱ δελεαστικαὶ προτάσεις. Καὶ ὅταν τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μὲ ἐπιμονὴν διεξεδίκει τὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἐγίνοντο ἐπίσημοι καὶ ἐσχάτως ἀκόμη δελεαστικαὶ προτάσεις ὑπὲρ αὐτοῦ προσωπικῶς ἵνα σταματήσῃ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων, τότε ἐρωτῶμεν: Διατὶ αὐτὴ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων διαφορά; Δὲν εἴχομεν ἡμεῖς τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν εὐστροφίαν νὰ ἀποδεχθῶμεν τὰ δελεαστικὰς αὐτὰς προσωπικὰς προτάσεις; Διατὶ δὲν τὸ ἐκάμαμεν; Ἁπλούστατα διότι εἴμεθα τίμιοι Συνάδελφοι.

Οἱ μύθοι διελύθησαν. Διέδιδαν κάποτε τὰ «παιδιὰ» τῆς Διοικήσεως ὅτι διεξάγομεν ἀγῶνα κατ' ἐπιταγὴν ἀόρατον. Ἐσχάτως ὅτι ἐπιδιώκομεν τὴν ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν φιλοδοξιῶν.

Ἀλλ' ἡ ἐπίσημος πρότασίς μας ἵνα ΑΠΟΣΥΡΘΩΜΕΝ ΑΜΕΣΩΣ ἐὰν ἡ Διοίκησις ἐπιλύσῃ **τὰ υἱοθετηθέντα ἀπὸ Διευθυντὰς προσκειμένους πρὸς τὴν Διοίκησιν** ζητήματά μας δὲν ἀποδεικνύει ἄραγε ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι σκόπιμοι καὶ σατανικαὶ διαδόσεις ἵνα μειώσουν τὸν ἀγῶνα μας τὸν τίμιον καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀνιδιοτελείας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμφορεῖται ἡ παροῦσα Διοικητικὴ Ἐπιτροπή;

Ἡ κοινὴ γνώμη ἀδιαφώτιστος. Μᾶς λέγουν ὡρισμένοι φίλτατοι Συνάδελφοι ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους ἀγῶνας μας δὲν διεφωτίσαμεν ποσῶς τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τῶν μισθῶν καὶ ἀφίσαμεν νὰ ὀργιάζῃ ἡ φήμη εἰς βάρος μας ὅτι δῆθεν πέρνωμεν πολλά, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ μισθοί μας εἶναι **μισθοὶ πείνης καὶ στερήσεων.** Ἀναγνωρίζομεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀληθές. Τίποτε ἢ σχεδὸν τίποτε δὲν ἐκάμαμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Ἐνῷ ἀντιθέτως οἱ ἁρμόδιοι κυβερνητικοὶ παράγοντες εἶχον παρασυρθῆ ὅτι ἡμεῖς πέρνομεν πολλὰ διότι εἶχε γίνει συστηματικὴ ἐργασία πρὸς παραπλάνησίν των.

Ἡ Διοίκησις λίαν ἐπιμελής. Εἰδικώτερον ὅταν τὸ πρῶτον μᾶς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ὁ νῦν Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ὡς ἐκπροσώπους τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων τὸν ἴδομεν νὰ ὑποστηρίζῃ μὲ πολλὴν εὐχέρειαν καὶ τελείαν ἐνημερότητα τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα ἤκουε καθ' ἑκάστην ὁ Σύλλογός μας ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης μας. Ἦτο τοὐτέστι πλήρως κατατοπισμένος ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἀντιϋπαλληλικῶν ἀπόψεων τῆς Διοικήσεως τῆς ἰδικῆς μας Τραπέζης εἰς ζητήματα συνδέσεως τοῦ Προσωπικοῦ, Ἐξόδων Διαχειρίσεως κλπ., πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὅλους μᾶς κατέπληξεν, ἡμᾶς δὲ ὡς ἐκπροσώπους τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μᾶς ἐπίκρανε διότι δὲν ἐγνώριζεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τὰ ἀφορῶντα μίαν ἄλλην Τράπεζαν παρὰ τὴν ἰδικήν μας.

Ἡ Διοίκησίς μας, τοὐτέστι, πρὶν ἢ ἐπισκεφθῶμεν τὸν κ. Ὑπουργόν μᾶς εἶχε προλάβει καὶ τὸν εἶχε κατατοπίσει κατὰ τὸν ἰδικόν της τρόπον. Ἐπέδειξε, δηλαδή, ἐπιμέλειαν τὴν ὁποίαν καμμία ἄλλη Διοίκησις δὲν παρουσίασε εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ἡ ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ παράθεσις ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς Διοικήσεώς μας προεκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τῶν Προέδρων τῶν ἄλλων Συλλόγων οἵτινες διέκριναν εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τὸν τορπιλλισμὸν καὶ τοῦ ἰδικοῦ των ζητήματος. Καὶ ἀντιλαμβάνεσθε ὁπόσην δυσχέρειαν μᾶς ἐδημιούργησε τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς τὰς μεταξύ μας σχέσεις, ὅταν οὗτοι πιστεύουν ὅτι ἡ δυσκολία τῆς ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τῶν τραπεζιτικῶν προέρχεται πάντοτε καὶ διαρκῶς ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς, ἥτις διὰ τῆς συστηματικῆς, ὡς λέγουν, καταπολεμήσεως τῶν ζητημάτων μας παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις τορπιλλίζει τὴν ὁμαλήν, ἱκανοποιητικὴν καὶ ταχεῖαν τακτοποίησιν τῶν ἐκκρεμούντων αἰτημάτων των, ἓν τῶν ὁποίων ἦτο καὶ τὸ μισθολογικόν.

ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΝ

Αἱ προσπάθειαί μας. Ὅλοι γνωρίζετε πόσον ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς καὶ ἡ περικοπὴ τοῦ ἐπιδόματος τοῦ Πάσχα μᾶς ἐδημιούργησαν καὶ συνεχῶς μᾶς ἐδημιούργουν ἀνοίγ-

ματα καὶ οἰκονομικὰς δυσκολίας· ἀπὸ τοῦ Πάσχα καὶ ἐντεῦθεν. Ἀλλεπάλληλοι προσπάθειαι ἵνα μᾶς ἀναπροσαρμόσουν τοὺς μισθοὺς ἀπέβησαν ἄκαρποι. Διαβήματα ἐπὶ διαβημάτων ἐκάμαμεν. Παλαιὰ δευτέρια ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ μας ἠνοίξαμεν δι' ὅσα κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς ἀδίκως μᾶς περιέκοψαν καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς ὀφείλονται ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1946. Δυστυχῶς ὅμως ἀόρατοι δυνάμεις μᾶς κατεπολέμουν. Ἐπληροφορούμεθα ὅτι σημαῖνον Μέλος τῆς Κυβερνήσεως εἶχε πληροφορίας ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ τῶν δῆθεν πλουσίων παροχῶν τῶν τραπεζιτικῶν. Συγκεκριμμένως ὅτι ὁ Κλητὴρ εἰσπράττει δῆθεν ἓν ἑκατομμύριον μηνιαίως !!!

Ἡ τιμαριθμικὴ βάσις. Ἐπιστεύομεν ἀπολύτως ἡμεῖς καὶ ἐπείσθησαν καὶ οἱ ἄλλοι ὅτι μόνον διὰ τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἰσχύος τῶν ἐργαζομένων θὰ δυνηθῶμεν νὰ πείσωμεν τοὺς ἁρμοδίους νὰ μᾶς προσέξουν καὶ μόνον δι' ἀγώνων θὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ αἴτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν, τὸν διακανονισμὸν τῶν ὁποίων ἐζητήσαμεν **τιμαριθμικὸν** ἵνα δοθῇ τέρμα εἰς τοὺς διαρκεῖς καὶ ἀκαταπαύστους ἀγῶνας εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβαλλόμεθα συνεπείᾳ τῆς ἐπιτεινομένης οἰκονομικῆς στενοχωρίας τῶν Συναδέλφων μας.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ 26 ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου μας. Εἰς τὴν σήμερον λογοδοτοῦσαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς ἰδέας τῆς συνεργασίας τῶν Τραπεζιτικῶν μὲ τοὺς Συναδέλφους τῶν Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας. Εἰς τὸν Σύλλογόν μας ἐπίσης ὀφείλεται ἡ προσπάθεια τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἰδέας ταύτης ἡ ὁποία σήμερον εἶναι γεγονὸς πλέον. Εὐθὺς ὡς ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς συνεργασίας μας καὶ ἀφοῦ συνεφωνήσαμεν, ἐθέσαμεν **τὸ ζήτημα τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν.**

Ἡ συμφωνία μας. Ἡ συμφωνία μας συνίστατο εἰς τὸ νὰ ἀναπροσαρμοσθοῦν οἱ προπολεμικοὶ μισθοὶ ὡς εἶχον. Συνεπῶς ἐὰν οἱ Ὀργανισμοὶ ἦσαν ἢ ὄχι καλοὶ τοῦτο δὲν θὰ μᾶς ἀπησχόλει. Ἐὰν οἱ προπολεμικοὶ μισθοὶ ἦσαν ἐπαρκεῖς ἢ μὴ καὶ αὐτὸ δὲν ἐπρόκειτο νὰ θίξωμεν. Μίαν μόνον ἐξαίρεσιν ἐκάμαμεν κατὰ τὴν συμφωνίαν καὶ αὐτὴ δὲν ἦτο ἐξαίρεσις ἀλλὰ ἀπονομὴ δικαιοσύνης. Αὕτη συνίστατο εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ προπολεμικοῦ μισθολογίου τῶν τριῶν μεγάλων Τραπεζῶν τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀναπροσαρμοσθῆ τιμαριθμικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 εἰς τὴν Ἐθνικὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ συστήματος τῶν μεταλλικῶν δραχμῶν εἰς τὰς ἑταιρείας Μεταφορῶν, Ἀεριόφωτος καὶ Ἑλληνικῶν Ἠλεκτρικῶν Ἐπιχειρήσεων. Ἂς σημειωθῇ ὅτι εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας Τραπέζας ἡ μὴ τιμαριθμικὴ ἀναπροσαρμογὴ μέχρι τοῦ ἔτους 1940 εἶχε ρυθμισθῆ μόνον ἐν μέρει δι' ἐκτάκτων παροχῶν κατὰ τὰς ἑορτὰς Χριστουγέννων καὶ Πάσχα, διὰ βελτιώσεως τῶν μισθῶν συνεπείᾳ τροποποιήσεως τῶν Ὀργανισμῶν πρό, κατὰ καὶ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ δι' ἄλλων τινῶν παροχῶν καὶ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ρυθμίσωμεν ὁριστικῶς.

Συνεπῶς ἡ ἐν τῇ συμφωνίᾳ συμπεριληφθεῖσα σχετικὴ διάταξις δὲν ἀπεσκόπει εἰμὴ εἰς τὴν ὁριστικὴν ρύθμισιν μιᾶς ὑφισταμένης σοβαρᾶς εἰς βάρος μας ἐκκρεμότητος.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω συνεφωνήθη—τῇ προτάσει τοῦ Συλλόγου μας—ἡ κατοχύρωσις τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως τοῦ πρωτοπροσλαμβανομένου καὶ τὸ ἐλάχιστον τοῦτο καθωρίσθη εἰς Δρχ. 2500 διὰ τὸ ὑπηρετικὸν Προσωπικὸν καὶ Δρχ. 3000 διὰ τὸ Κύριον Προσωπικόν. Ἔτι περαιτέρω, ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἱεραρχία ἀφ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ ἵνα μὴ συμπιεσθοῦν ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν οἱ μισθοί, ἐτέθη ὡς βάσις ὅτι ἡ μεταξὺ πρωτοπροσλαμβανομένου Δοκίμου, φερ' εἰπεῖν, καὶ τοῦ ἀνωτάτου ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ σχέσις μισθοῦ δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ 1 πρὸς 5. Ἡ δὲ ἐνδιάμεσος κλιμάκωσις νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τοὺς ἐνδιαμέσους βαθμοὺς ἑκάστου Ὀργανισμοῦ.

Ὡς βλέπετε στερεαὶ ἦσαν αἱ βάσεις τῆς συνεργασίας, ὀρθαὶ καὶ προσεκτικαί. Τὰ λεχθέντα ὅτι ἐδέχθημεν ἵνα ὁ ἐργάτης τῆς Α Ἑταιρείας λαμβάνει ὅσα καὶ ὁ τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος ἢ ἀντιστρόφως ἦσαν ἂν μὴ σκόπιμα πάντως ὅμως ξένα πρὸς τὰ συμφωνηθέντα.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχομεν ὑποχρέωσιν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν νὰ τονίσωμεν ὅτι μέσα εἰς τὰ Συνδικάτα τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας συνηντήσαμεν ἡγεσίαν ἀπὸ πραγματικοὺς συνδικαλιστικοὺς **ἀδάμαντας** μὲ ὡριμότητα σκέψεως, μόρφωσιν, μαχητικότητα, ἱκανότητα καὶ πρὸ παντὸς τιμίους Συναδέλφους καὶ ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ κ. ΧΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τὸν κ. **Δημ. Χαριτόπουλον** ἐξ ἄλλου —ἐκλεγέντα παμψηφεὶ ὑφ' ὅλων τῶν ἐκπροσώπων τῶν 26 Συνδικάτων ἵνα μᾶς ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν ἐρεύνης τῶν δυνατοτήτων τῶν Ἐπιχειρήσεων, συγκειμένην ἐξ ἐργοδοτῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας—ἐδόθη ἅπαξ ἔτι ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἀνεκτίμητα προσόντα εἰλικρινείας, σταθερότητος, εὐστροφίας, ἐπιβολῆς, μορφώσεως καὶ συνδικαλιστικῆς ὑπεροχῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐργοδοτῶν καὶ οὗτινος ἡ στάσις προεκάλεσε τὰ εὐμενέστατα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν—οἵτινες τὸν ἐξελέξαμεν—σχόλια τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος **κ. Γρηγορίου.** Διὰ τὰς ἀνεκτιμήτους αὐτάς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς καὶ νὰ συγχαρῶμεν τὸν πολύτιμον αὐτὸν συνεργάτην μας ἀπὸ τῆς θέσεώς μας αὐτῆς.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἡ Γεν. Συνομοσπονδία ἀφυπνίσθη ! Δὲν παρῆλθον παρὰ ἐλάχιστοι ἡμέραι ἀφ' ἧς ἠρχίσαμεν τὰς συσκέψεις μας καὶ ἐσπευσμένως καὶ κατεπειγόντως ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, μεθ' ἧς συνειργαζόμεθα, ἔσπευσε νὰ συγκαλέσῃ —πρὸς μεγάλην μας χαράν— πανελλήνιον Διάσκεψιν δι' ὅλα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν ἐργατοϋπαλληλικὸν κόσμον ζητήματα, κυρίως ὅμως διὰ τὸ τεθὲν ὑφ' ἡμῶν ζήτημα τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς.

Αἱ προτάσεις μας εἰς τὴν Διάσκεψιν. Εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην μετέσχομεν ἐνιαίως οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας καὶ ἠξιώσαμεν τὴν τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογὴν ὡς καὶ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ αἰτήματος τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. περὶ ἐθνικοποιήσεως τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας.

Ἡ προειδοποιητικὴ ἀπεργία μας. Ἡ Διοίκησις τῆς Γ. Σ. Ε' Ε. προέβη εἰς διαβήματα καὶ ἐπειδὴ συνήντησε, ὡς μᾶς ἔλεγε, ἔλλειψιν κατανοήσεως, ἀπεδέχθη τὴν πρότασίν μας ὅπως κατέλθουν εἰς 24ωρον προειδοποιητικὴν ἀπεργίαν τὰ συνεργαζόμενα 26 Συνδικάτα καὶ ταὐτοχρόνως ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον περὶ γενικῆς κινητοποιήσεως ὅλων τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν Συνδικάτων τῆς Χώρας.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διασκέψεως δὲν τηροῦνται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. Ὡρίσθη ἐπὶ πλέον καὶ ἀπεργιακὴ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ Γ.Σ.Ε.Ε. εἰς ἣν ἀντεπροσωπεύθησαν καὶ τὰ 26 Συνδικάτα διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας, ὡς Προέδρου τῆς Ἑνώσεως τῶν 26 Συνδικάτων καὶ δι' ἑνὸς ἄλλου μέλους τῆς Ἑνώσεώς μας. Ἐνῷ ὅμως ἄλλως εἴχομεν ἀποφασίσει εἰς τὴν Διάσκεψιν, ἡ Διοίκησις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἀντὶ τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς διεπραγματεύετο καὶ προσεπάθει νὰ κλείσῃ συμφωνίαν μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἐργοδότας ἐπὶ τελείως ἀσυμφόρων καὶ ἀσταθῶν βάσεων, παραβαίνουσα οὕτω ρητὴν ἐντολὴν τῆς Διασκέψεως. Ἡ ρῆξις ἐπῆλθεν ἀμέσως μεταξύ μας καὶ τοῦτο ὠφέλησε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ὅτι τὴν ἰδικήν μας ἔντονον ἀντίδρασιν ἡ Διοίκησις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. τὴν ἐξεμεταλλεύθη καὶ ὀρθῶς, ἵνα τῆς βελτιώσουν τοὺς ὅρους τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων καὶ οὕτω ἐξουδετερώσῃ τὴν ἐναντίον της πολεμικὴν ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν Συνδικάτων τῆς Χώρας. Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ παρὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων αἱ συλλογικαὶ ἐκεῖναι συμβάσεις δὲν ἱκανοποιοῦν τοὺς ἐργαζομένους, δὲν ἔχουν ὀρθὴν καὶ στερεὰν βάσιν, ὡς εἶναι ἡ **τιμαριθμικὴ τοιαύτη καὶ πρὸ παντὸς διασποῦν τὸ Προσωπικὸν διὰ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ παρέχεται εἰς τὸν ἐργοδότην νὰ δίδῃ αὔξησιν**

μέχρι 30 ο)ο ἐπὶ πλέον κατὰ τὴν κρίσιν του. Ταῦτα πολὺ συντόμως θὰ καταδειχθοῦν, ἐὰν δὲν κατεδείχθησαν εἰσέτι, καὶ τότε θὰ φανῇ πόσον δίκαιον εἴχομεν νὰ ἔλθωμεν εἰς ρῆξιν μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Γ. Σ. Ε. Ε.

Ἡ Διοίκησις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἐκμεταλλευθεῖσα τὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν τοῦ ἐργαζομένου κόσμου παρέβη τὴν ἐντολὴν τῆς Διασκέψεως καὶ δι' ἐπιχειρημάτων πατριδοκαπηλείας ἠθέλησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνικανότά της νὰ συλλάβῃ τὸ ἐργατοϋπαλληλικὸν πρόβλημα καὶ τὸν ρόλον της παρὰ τὴν ἀνεπιφύλακτον ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν ἡ ὠργανωμένη δύναμις τῶν 26 Συνδικάτων ἀλλὰ καὶ ἡ μαχητικότης τῶν ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν ὀργανώσεων τῆς παρέσχον ἀμέριστον.

Ἡ ὑποχώρησίς της μόνη αἰτία τοῦ κακοῦ. Ἡ ἐκ μέρους της ὑπογραφὴ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐδημιούργησε τεράστιον ζήτημα δι' ἡμᾶς διότι πᾶσα διάφορος καὶ φιλυπαλληλικωτέρα ρύθμισις τοῦ μισθολογικοῦζητήματοςτῶν26 Συνδικάτων θὰ'ἐδημιούργει αὐτομάτως ζητήματα καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., διότι σύμπας ὁ ἐργαζόμενος κόσμος θὰ ἐξεγείρετο. Κυρίως ὅμως δὲν συνέφερε τοὺς ἁρμοδίους νὰ δικαιωθῇ ὁ ἀγὼν τῶν 26 Συνδικάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον οἱ ἁρμόδιοι νὰ διασπάσουν ὁπωσδήποτε.

Ἀντιπαρερχόμεθα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Πεσματζόγλου προσεπάθησε πλέον ἢ ἅπαξ νὰ μειώσῃ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου μας μέσα εἰς τὰ Συνδικάτα, παρ' ὧν ἐτιμήθη ὁ Σύλλογός μας ἐν τῷ προσώπῳ του διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὡς Προέδρου τῶν Συνδικάτων.

Τὰ 26 Συνδικάτα ἐξαιροῦνται. Πρὸ τῆς σφοδρᾶς ὅμως ἀντιδράσεώς μας ἡ Διοίκησις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἐπρότεινεν ὅπως ἐξαιρεθοῦν τὰ 26 Συνδικάτα μας τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ἃς ὑπέγραψεν αὕτη, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Νέαι ἀπόπειραι διασπάσεώς μας. Καὶ ἐνῷ ἡ ἐξαίρεσις ἡμῶν ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως τύχωμεν κάποιας δικαιοτέρας μεταχειρίσεως, ἡ ἐπακολουθήσασα ἄνευ προηγουμένου ἀσυνέπεια τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἄνευ προηγουμένου ἐπίσης ἀντίδρασις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ λοιπῶν ἁρμοδίων καὶ ἐργοδοτῶν συμμαχική, συστηματικὴ καὶ ἔκδηλος προσπάθεια πρὸς **διάσπασιν** τῆς ἑνώσεως τῶν 26 Συνδικάτων καὶ ἡ ἐφεύρεσις τοῦ μέτρου τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως ἀρχικῶς καὶ τῆς συγκλήσεως ἐκτάκτως τῆς Βουλῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ ἀνελευθέρου καὶ ἀντεθνικοῦ Νομοθετήματος περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀπεργιῶν, ὅλα αὐτὰ κατέστησαν προκλητικοὺς τοὺς ἔναντι ἡμῶν ἱσταμένους καὶ τοὺς ἐπέτρεψαν ἵνα ἀφ' ἑνὸς ἐπιχειρήσουν **ἀκάρπως** τὴν ὁριστικὴν διάσπασίν μας διὰ τῆς ἀποφάσεώς των ὅπως συμπεριλάβουν τὸ Προσωπικὸν Κοινῆς Ὠφελείας εἰς τὰς συλλογικὰς Συμβάσεις Πρωτοπαπαδάκη—Πατσαντζῆ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ κτυπήσουν κατακέφαλα τοὺς πρωτεργάτας τῆς Ἑνώσεως τῶν 26 Συνδικάτων Τραπεζιτικούς, ἵνα ἀποφύγουν μελλοντικὴν των συνεργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐφοβοῦντο.

Ἡ ἑνότης μας ἀρραγής. Παρὰ ταῦτα καὶ παρὰ τὴν ἐκ μέρους ὡρισμένων Συνδικάτων συνεπείᾳ τῆς οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως τῶν ἐργαζομένων ἀποδοχὴν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ἡ ἑνότης τῶν 26 Συνδικάτων εἶναι **ἀρραγὴς** καὶ οἱ ἐργαζόμενοι οὐδέποτε πρόκειται νὰ λησμονήσουν καὶ νὰ συγχωρήσουν τὴν ἔναντι αὐτῶν συμπεριφορὰν τῶν ἐναντίον μας στραφέντων οἵτινες οὕτω ἐμειώθησαν εἰς τὴν συνείδησιν ἑνὸς κόσμου ὁλοκλήρου καὶ οἱ ὁποῖοι ἀκουσίως των ἐνίσχυσαν τὸ συνδικαλιστικὸν πνεῦμα τοῦ ἐργατοϋπαλληλικοῦ κόσμου **ἀφαντάστως.**

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Παρὰ τὰς ἐντόνους—πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν—διαμαρτυρίας καὶ τὰ διαδοχικὰ διαβήματά μας παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις διὰ τὴν ματαίωσιν τῶν προθέσεων τῆς Κυβερνήσεως νὰ μᾶς στερήσῃ τοῦ μόνου μέσου νομίμου ἀμύνης τῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς δικαιωμάτων τῆς ἐργασίας μας κατὰ τῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ τοῦ σατραπισμοῦ τῶν ἐργοδοτῶν, εἰς ἔκτακτον καὶ ὁλονύκτιον συνεδρίασίν της ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθὲν σχέδιον νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀπεργιῶν, καὶ οὕτω ἐχαλκεύθησαν βαρύτατα κατὰ τῶν συνδικαλιστικῶν μας ἐλευθεριῶν δεσμά.

Οἱ σαθροὶ δικαιολογητικοὶ λόγοι τοὺς ὁποίους παρέταξαν εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν καὶ τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθησαν κατὰ τὴν συζήτησιν οἱ δήμιοί μας δὲν ὑπεγράμμισαν ἁπλῶς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Νόμος προέκυψεν ἀπὸ συρροὴν συκοφαντιῶν καὶ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ὅτι εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα οἰκτροῦ ἐπινοήματος, ἀλλ' ἀπεκάλυψαν ἐν ταὐτῷ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιρροῆς τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως ἡ κακεντρεχὴς ἀπληστία τῶν κακῶν ἐκπροσώπων τοῦ κεφαλαίου.

Ἀλλ' ἀπατῶνται ἐμπνευσταὶ καὶ ἐκτελεστικοί, ἂν ἐχεφρονοῦντες πιστεύσουν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ παραλύσουν τὴν ἐξέλιξιν τῶν Συλλογικῶν ἀγώνων. Σήμερον τὴν ἀνέκοψαν. **Προσωρινῶς.** Θὰ ἐκκινήσωμεν ὁρμητικώτεροι αὔριον. **Ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον ληθαργοῦν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν φονεύονται.**

Τὰ ἀγαθὰ τῆς συμπράξεως. Ἴσως θὰ ἐρωτήσῃ τις ἐξ ὑμῶν τί θὰ ἐγίνετο ἐὰν δὲν ἐλάμβανε χώραν ἡ σύμπραξις τῶν 26 Συνδικάτων καὶ τί ἐπετεύχθη δι' αὐτῆς. Ἀπαντῶμεν: 1) Δὲν θὰ προωθεῖτο τὸ ζήτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων **τόσον συντόμως.** 2) Δὲν θὰ ὑπεγράφοντο συλλογικαὶ συμβάσεις ἀλλὰ θὰ ἐδίδοντο **ἴσως πολὺ βραδύτερον** πρόχειροι λύσεις δι' ἀσημάντων ἐκτάκτων οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων. 3) Οἱ Τραπεζιτικοί, οἵτινες εἶχον διαβληθῆ δὲν θὰ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ ἀπηυδύνοντο εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων. 4) Ἐὰν ὑπεγράφοντο συλλογικαὶ συμβάσεις, αὗται θὰ ἦσαν πολὺ χειρότεραι τῶν ἤδη ὑπογραφεισῶν. 5) Τὸ ἐργατοϋπαλληλικὸν κίνημα θὰ ἐλίμναζεν ἐνῷ διὰ τῆς ἑνώσεως τῶν Συνδικάτων ἐξεσηκώθησαν οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ὁποίων δι' ἀθρόων αἰτήσεών των ὅπως ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Ἕνωσίν μας, **ἐχαιρέτισαν τὸ ξεκίνημά μας.** Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἐργοδοτικὴ ὀλιγαρχία δὲν θὰ ἀντελαμβάνοντο τὴν δύναμίν μας τὴν ὁποίαν ἠσθάνθησαν τόσον πολύ, ὥστε νὰ ἀναγκασθοῦν **δι' ὅλως ἐκτάκτων καὶ λίαν τολμηρῶν μέτρων** νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν. 7) Οἱ ἐργατικοὶ ἡγέται ἀντελήφθησαν κατόπιν τῆς συμπράξεώς μας ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἐνεπαίζοντο ὑπὸ τῶν ἐργατοπατέρων οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ὅτι ἡ παρακολούθησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς πολιτείας παντὸς εἶναι ἄγρυπνος. 8) Ὅτι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ σταθμίσωμεν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιρροῆς τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Χώρας καὶ ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν χρήσιμα συμπεράσματα.

ΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Ἀσύμφοροι καὶ διασπαστικαί. Αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις ὡς προτείνονται εἶναι ἄκρως ἀσύμφοροι διά τε τοὺς μικροὺς βαθμοὺς—ὑπὲρ ὧν ἠγωνίσθημεν καὶ δι' οὗς εὕρομεν ὅλους τοὺς ἁρμοδίους ἀντιθέτους **μὲ πρῶτον δώσαντα τὸ σύνθημα τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης μας, ὅστις ἠρνήθη τὴν βελτίωσιν τοῦ κατωτάτου ὁρίου προπολεμικοῦ μισθοῦ—ὅσον καὶ διὰ τοὺς μεγάλους οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἀδικοῦνται.** Κυρίως ὅμως ἀδικοῦνται αἰσθητῶς αἱ Συνάδελφαι Γυναῖκες τῶν μικρῶν βαθμῶν, οἱ Εἰσπράκτορες καὶ τὸ Προσωπικὸν τῶν Κλητήρων, **ὑπὲρ ὧν θὰ ἀπαιτηθῇ ἀγών.**

Πέραν τούτου στερούμεθα τοῦ εὐεργετήματος τῆς αὐτομάτου ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν ἐν περιπτώσει αὐξομειώσεως τοῦ κόστους τῆς ζωῆς, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐμετρίαζε τοὺς ἀδιακόπους ἀγῶνας μαῖς αἰσθητῶς.

Τὸ χείριστον ὅλων εἶναι ἡ κατὰ 30 ο)ο προαιρετικὴ αὔξησις **κατὰ τὴν κρίσιν** τοῦ ἐργοδότου. Πᾶς τις φαντάζεται τί μπορεῖ νὰ συμβῇ μέσα εἰς τὴν Τράπεζάν μας, ἐὰν τοιοῦτον ὅπλον ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ εἰς τὴν σημερινὴν Διοίκησίν μας.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον θὰ ἦτο σκοπιμώτερον —παρὰ τὴν πίεσιν ἣν δοκιμάζει ὁ συναδελφικὸς κόσμος —ὅπως—ἀντὶ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων τὰς ὁποίας δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ ὑπογράψωμεν— ρυθμισθῇ ἄλλως πως ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν καὶ τοῦτο ἵνα μὴ συμπράξωμεν εἰς τὴν καταδίκην καὶ εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν νὰ μᾶς ὑποβάλουν. Εἴτε οὕτως ὅμως, εἴτε ἄλλως ὁ ἀγὼν θὰ πρέπῃ νὰ συνεχισθῇ.

Ἂν σήμερον —λόγῳ τῶν ἐκτάκτων συνθηκῶν τοῦ Ἔθνους— οἱ πάσης φύσεως ἁρμόδιοι ἐκμεταλλεύονται τὴν ἐθνικοφροσύνην μας, διότι γνωρίζουν πολὺ καλῶς ὅτι

ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, οὔτε ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ παρασυρθῶμεν κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἄν, λέγομεν, ἐκμεταλλεύωνται τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐργαζομένων, ἐνῷ οἱ ἴδιοι τίποτε ἀπολύτως δὲν προσφέρουν καὶ τίποτε ἀπολύτως δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀπολέσουν χάριν τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τῆς Χώρας, ἀφοῦ ὅ,τι φαινομενικῶς χάνουν, τὸ κερδίζουν μὲ τοὺς γνωστοὺς ἐργοδοτικοὺς συνδυασμούς των, δὰ ἔλθῃ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν **δὰ μετανοήσουν πικρῶς** καὶ δὰ δικαιωθοῦν οἱ ἀγῶνες οἱ ἰδικοί μας οἱ τίμιοι καὶ πατριωτικοί.

ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Πέραν τῶν ὅσων εἰς τὸ εἰδικὸν κεφάλαιον τῆς λογοδοσίας μας ἀναφέρομεν περὶ τῶν ὑπὲρ τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑποκ)των φροντίδων μας καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιτευχέντων ἐζητήσαμεν καὶ ὑπεδείξαμδν τὸν τρόπον τῆς πληρεστέρας ἐπανδρώσεως τῶν Ὑποκ)των διότι δὲν μᾶς διαφεύγει πόσον ἐπίπονοι καὶ δυσμενεῖς εἶναι οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἐργάζονται οἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας Συνάδελφοί μας. Ἀρκετὰ ἔγιναν ὑπὲρ τῆς ἐπανδρώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ ὑπολείπονται εἰσέτι νὰ γίνουν.

Ἂς πιστεύσουν οἱ Συνάδελφοί μας τῶν ἐπαρχιῶν ὅτι παρὰ τὰς ἀντιξόους καταστάσεις —ἀποτόκους τῆς ἀντιῦπαλληλικῆς πολιτικῆς τῆς Διοικήσεως— ὡς πρὸς τὰ κεφαλαιώδη γενικὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ὁλόκληρον τὸ Προσωπικόν, δὲν παρελείψαμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ ζητήματά των καὶ νὰ ἐπιδείξωμεν ὁλόκληρον τὸ ζωηρὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον μας.

Τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑποκ)των, οἵτινες κατὰ τὸ παρελδὸν παρηγκωνίζοντο μᾶς ἀπησχόλησε κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος σοβαρῶς καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο — τὸ τόσον λεπτότατον καὶ ἐνδιαφέρον τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας Συναδέλφους μας — ἐπῆλδε κάποια βελτίωσις. Ὅπως ἐπίσης καὶ εἰς τὸ τῆς ἐγκαίρου εἰδοποιήσεώς των περὶ τῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν καταβαλλομένων ἑκάστοτε παροχῶν.

Τὸ ζήτημα τῶν ὑπὲρ τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑποκ(των πιστώσεων τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐρρυθμίσθη πλέον τῇ ἐπεμβάσει μας καὶ τὸ ἐκκρεμοῦν ζήτημα διὰ μίαν πίστωσιν χορηγηθεῖσαν ἀρχικῶς καὶ ὑπὸ ἐπαχθεῖς ὅρους ἐξοφλήσεως εἰς τοὺς Συναδέλφους τοῦ Κεντρικοῦ ἔχομεν ζητήσει καὶ πρέπει ἡ διάδοχος Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ παρακολουθήσῃ ἵνα εἰς πρώτην εὐκαιρίαν χορηγηθῇ εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑποκ)των ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐντὸς δεκαετίας ἐξυπηρετήσεώς της. Πρόκειται περὶ τῆς ἐκ δραχ. 200.000 ἕως 300'000 πιστώσεως πρὸς προμήθειαν ἐκ τοῦ Πρατηρίου εἰδῶν ρουχισμοῦ κατ' Ἀπρίλιον τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἡ προθεσμία καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος Βορείου Ἑλλάδος ἐκ 15 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν παρετάθη καὶ κατόπιν ἀγῶνος τοῦ Συλλόγου μας τοῦτο ὑπολογίζεται πλέον οὐχὶ μόνον ἐπὶ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς.

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ

Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ἔτος διεξήχθησαν ἀγῶνες τοὺς ὁποίους δὲν εἴχομεν γνωρίσει μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ **περιεχομένου των καὶ τῆς συνοχῆς των.** Οὕτω ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου μας 9 ἀπεργίαι ἐξ ὧν αἱ πέντε ἐπραγματοποιήθησαν, αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες ἀνεστάλησαν κρατικῇ παρεμβάσει ἢ ἐματαιώθησαν κρατικῇ ἀπαγορεύσει, παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου. Ἔλαβον ἐπίσης χώραν 9 συνελεύσεις, μία συγκέντρωσις καὶ δύο ἐξεγέρσεις, ἐξ ὧν ἡ μία—ἱστορική—ἐγένετο τῇ 7 Ἰουνίου 1947.

Ἡ Ο. Ε. Τ. Ο. Τὴν ἁρμονικὴν συνεργασίαν μας μὲ τοὺς Συλλόγους τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν διετάρασσεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκινδύνως ἡ ἀντιῦπαλληλικὴ τακτικὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης μας καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὀφείλομεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι μεγάλαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν ἐκ μέρους μας ἵνα διατηρηθῇ ἡ συνεργασία μας ἀλλὰ ἀκόμη καὶ νὰ καταστῇ ἔτι στενωτέρα, τοῦδ' ὅπερ λίαν εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν.

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς, Ἀθηνῶν, Ἑλλάδος καὶ Ἐμπορικῆς—καδ' ὃ διάστημα προέ-

κυψαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰδικὰ ζητήματα εἰς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον—ἐξεδήλωσαν τὴν ἀλληλεγγύην των καὶ ἐτάχθησαν ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρόν μας. Τὰ εὐχαριστοῦμεν δι' αὐτὸ θερμῶς. Τὴν αὐτὴν θέρμην, ἀλληλεγγύην καὶ πρωτοβουλίαν ἐπεδείξαμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ζητήματα προκύψαντα εἰς τὰς ἄλλας Τραπέζας καὶ ἰδίως εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν καὶ Ἐμπορικήν.

Εἰδικώτερον οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἑλλάδος κ. κ. **Δημ. Χαριτόπουλος** καὶ **Ἄγγελος Στρούζας** οἵτινες ἐκλήθησαν εἰς τὴν πρωθυπουργικὴν σύσκεψιν ἐτήρησαν ὑπέροχον στάσιν εἰς τὸ προκῦψαν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης μας ζήτημα τῆς **7 Ἰουνίου 1947.**

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ μετὰ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν συνεργασία μας ὑπῆρξε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πλέον ἢ ἐγκάρδιος καὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ προκύψαντα ἐξ αὐτῆς πολύτιμα.

Ἀτυχῶς ἡ διαφωνία μας ἦτο ριζικὴ κατὰ τὴν ἀπεργίαν τῆς 7 Νοεμβρίου καθ' ἣν, ἐνῷ ἡμεῖς ἐτάχθημεν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος —παρὰ τὴν πολιτικὴν ἐπιστράτευσιν—ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ἀντιθέτως ἐκηρύχθη ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς ὁης Νοεμβρίου ὑπὲρ τῆς ἀναστολῆς, τοῦθ' ὅπερ ἔβλαψε πολὺ τὰ ζητήματα τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ—διερμηνεύουσα τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης—διενήργησεν ἐράνους καὶ οὕτω ἦλθεν ἀρωγὸν τὸ Προσωπικὸν ἐκ τοῦ ὑστερήματός του :

α) Εἰς τὸν ἔρανον τῆς Βασιλίσσης ὑπὲρ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος διὰ Δραχμῶν εἴκοσι ἑκατομμυρίων.

β) Ἠργάσθη τὴν 10ην Αὐγούστου καὶ διέθεσε τὸ ἡμερομίσθιον διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν ἐκ Δρχ. ἑξήκοντα πέντε περίπου ἑκατομμυρίων.

γ) Εἰς τὴν ὠργανωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν, ἑορτὴν τοῦ Σταδίου ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχομένων μετέσχε τὸ Προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν περιφερειακῶν ὑπ)μάτων διὰ ποσὸν Δρχ. 30.000.000, ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ὑπ)μάτων ὅπερ μετέσχεν εἰς τοπικοὺς ἐράνους.

δ) Εἰς τὸν ἔρανον ἐπίσης τῆς Βασιλίσσης ὑπὲρ τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου διὰ καταβολῆς Δρχ. 50.000.000.

ε) Ὑπὲρ τῶν εἰς τὰ Νοσοκομεῖα νοσηλευομένων τραυματιῶν τοῦ μαχομένου Στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν Φυματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν εὑρίσκεται εἰς τὰς ἐπάλξεις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κατ' ἐπιταγὴν ἀνατροπέων καὶ ἐχθρῶν τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου διεθέσαμεν τὸ ποσὸν δρχ. δώδεκα ἑκατομμυρίων.

στ) Ἐπὶ πλέον ἐστείλαμεν τηλεγραφικῶς εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς ἱερᾶς κωμοπόλεως Κονίτσης τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 10 ἑκατ. ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἡρωϊκῶν κατοίκων της κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιδρομὴν τῶν ξενοδούλων ὁρδῶν.

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΕΝ ΤΗ ΤΡΑΠΕΖΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Σύλλογοι Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων. Εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἐράνους, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνδικαλιστικοὺς ἀγῶνας προέβημεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ καὶ συναδελφικῇ συμπνοίᾳ μετὰ τῶν Συλλόγων τῶν Εἰσπρακτόρων καὶ τοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ, τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε πολύτιμος. Ἰδιαιτέρως ἔχομεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἀνιδιοτέλειαν τῆς ἡγεσίας τῶν Συλλόγων τούτων καὶ τὴν μετὰ σθένους ὑποστήριξιν τῶν κοινῶν τοῦ κλάδου μας αἰτημάτων, ὡς καὶ τῶν ἰδιαιτέρως ἀφορώντων τὰ μέλη των εἰδικῶν αἰτημάτων, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ εὐρυτέρα μετάταξίς των, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος σθεναρῶς εἰργάσθη, διότι πιστεύει εἰς τὸ δίκαιον καὶ λογικὸν τοῦτο αἴτημα τοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων.

Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμός. Ἀφ' ὅτου ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὁ χωρισμὸς τοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν τριῶν Τραπεζῶν διὰ τῆς ἱδρύσεως ἰδίου ὑπὸ τῶν Συναδέλφων τῆς

Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἐπαύσαμεν ζητοῦντες τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς διανομῆς τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς λογοδοσίας ἐκ μέρους τῶν σήμερον διοικούντων τὸν Συνεταιρισμόν μας ἵνα οὕτω ἀναδειχθῇ δι' ἀρχαιρεσιῶν νέα· Διοικητικὴ Ἐπιτροπή. Διὰ τὴν μέχρι τοῦδε βραδύτητα τὸ Προσωπικὸν δυσφορεῖ καὶ δικαίως. Ἐλπίζομεν, καθ' ἃς ἔχομεν κατηγορηματικὰς διαβεβαιώσεις, ὅτι **λίαν προσεχῶς** θὰ δοθῇ πλέον εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν συνεταιριστικῶν του πραγμάτων, ἵνα ὁ παλαιὸς αὐτὸς Ὀργανισμός, ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν προσέφερε πραγματικὰς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς Συνεταίρους του ἔλθῃ καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ πολυειδῶς χειμαζομένου Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς.

Ταμεῖον Ὑγείας. Αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης δὲν ἐξεπληρώθησαν, οἱ δὲ τραχεῖς ἀγῶνες τοῦ Συλλόγου ἐλάχιστα ἀπέδωσαν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διότι ἐνῷ τὸν Μάρτιον τοῦ 1947 τὰ πράγματα τὰ εἴχομεν φθάσει εἰς σημεῖον ὥστε νὰ κερδίσωμεν σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον θὰ παρεῖχε τὴν εὐχέρειαν τῆς μειώσεως μέχρι τοῦ 1 ο)ο τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν καὶ μέχρι 0.50 τῶν εἰσφορῶν δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας, ὡς γίνεται καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐδημιουργοῦντο δὲ οὕτω αἱ προϋποθέσεις τῆς ταχείας ἱδρύσεως τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου, οὗτινος ἡ ἀνάγκη εἶναι ἐπιτακτική, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τελικῶς περιωρίσθη διὰ μὲν τὸ ἔτος 1946 εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης παραχώρησιν εἰς τὸ Ταμεῖον ὡρισμένου ξενοδοχειακοῦ ὑλικοῦ καὶ εἰς τὰς δωρεὰν μισθώσεις ἀκινήτων, **ἀντὶ τῆς ὑποσχεθείσης ὑπὸ τῆς Διοικήσεως μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτῶν,** διὰ δὲ τὸ ἔτος 1947 νὰ εἰσπράξῃ μόνον τὸ ἐκ Δρχ. 400 ἑκατομ. ποσόν, ὅπερ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει καλύπτει ἁπλῶς τὰ ἔξοδα τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων, τῆς συντηρήσεως τῶν φυματικῶν Συναδέλφων καὶ τῆς ἀεροθεραπείας, ἅτινα ὠφείλοντο μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀφειλομένων καὶ ἤδη ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης δυνάμει τῆς συμφωνίας μας ὅπως μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν Συναδέλφων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω διαπιστοῦται δυστυχῶς ὅτι ἡ Διοίκησις οὔτε προκειμένου περὶ τοῦ τόσον μεγάλου σκοπὸν ἐξυπηρετοῦντος **Ταμείου Ὑγείας** συγκινεῖται.

ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Σχολαὶ ξένων γλωσσῶν. Κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἐλειτούργησαν αἱ Σχολαὶ Ἀγγλικῶν Σπουδῶν καθὼς καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν.

Ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις. Ἐλειτούργησαν, στεγασθέντα ἐν τῇ Λέσχῃ μας τμήματα ὑπηρεσιακῆς μορφώσεως διὰ τοὺς Συναδέλφους ἐκείνους οἵτινες ὑπέστησαν προαγωγικὸν διαγωνισμὸν ἢ διαγωνισμὸν μετατάξεως ἢ καὶ δοκιμασίαν μονιμοποιήσεώς των ἐν τῇ Τραπέζῃ.

Δαπάναις καὶ φραντίδι τοῦ Συλλόγου ἐξεδόθησαν εἰς εἰδικὸν τεῦχος Αἱ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ Συναδέλφου μας **κ. Νικ. Κονταράτου,** τὴν συμβολὴν τοῦ ὁποίου εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τοῦ νεωτέρου Προσωπικοῦ ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν. Τὸ τεῦχος τοῦτο διενεμήθη δωρεὰν εἴς τε τὸ Κεντρικὸν καὶ εἰς ὅλα τὰ Ὑποκ)τα μεταξὺ τῶν νεωτέρων Μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀρρένων καὶ θηλέων ὡς καὶ μεταξὺ τῶν Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων ἐκείνων οἵτινες τὸ ἐζήτησαν. Ὑπάρχει ἀκόμη ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Συναδέλφων οἵτινες θὰ θελήσουν νὰ τὸ συμβουλεύωνται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς των καταρτίσεως.

Ἐστιατόριον. Τὸ ἐστιατόριον ἐλειτούργησε κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἀρτιώτερον ἢ ἄλλοτε καὶ οἰκονομικώτερον χάρις εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης σοβαροτέραν ἢ ἄλλοτε ἐπιχορήγησιν.

Ἀνακαίνισις τοῦ Κτιρίου καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Λέσχης. Τὸ κτίριον τοῦ Συλλόγου ὡς καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Λέσχης λόγῳ τῆς κατοχικῆς περιόδου καὶ τῆς κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην στεγάσεως ἐν αὐτῷ τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑποκ)των εἶχον ὑποστῆ ζημίας σημαντικάς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πέραν τῶν πρὸ δύο ἐτῶν προχείρων ἐπιδιορθώσεων προέβημεν εἰς τὴν κανονικὴν

καὶ πλήρη σχεδὸν ἀνακαίνισιν ἥτις ὅσον δαπανηρὰ καὶ ἂν ἦτο ἐπεβάλλετο νὰ γίνῃ αὕτη.

Ὑπολείπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐπίπλων καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων.

Βιβλιοθήκη. Ἐπίσης εἶναι ἀναγκαία ἡ συμπλήρωσις τῆς Βιβλιοθήκης, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν—ἐκτὸς ἐλαχίστων ἀγορῶν βιβλίων—ἔχομεν παύσει νὰ πλουτίζωμεν μὲ τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις ἐπαγγελματικοῦ καὶ λοιποῦ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου, ὥστε νὰ εὑρίσκουν οἱ Συνάδελφοι τὰ ἀπαραίτητα αὐτοῖς συγγράμματα καὶ τὰ λοιπὰ βοηθήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μελετῶν των καὶ ἱκανοποίησιν τῶν πνευματικῶν των ἀνησυχιῶν καὶ ἐπιδιώξεων.

Διαμαρτυρόμεθα καὶ αὖθις διότι μέγα συλλογικὸν ἔργον παραμένει ἀνεφάρμοστον τελείως ἐξ αἰτίας τῆς τακτικῆς τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἥτις δὲν μᾶς ἀφήνει οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἀπερισπάστους ἵνα τὸ ἐπιτελέσωμεν καὶ ἔλθωμεν ἀρωγοὶ εἰς τὸ Προσωπικὸν καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ ὑποκ)τα ἐπ' ἀγαθῷ κυρίως τοῦ Ἱδρύματος εἰς ὃ ηὐτυχήσαμεν νὰ ὑπηρετοῦμεν.

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΜΑΣ

Σᾶς εἶνοι γνωστὴ ἡ ἀξιοθρήνητος κατάστασις εἰς ἣν ἔχουν περιέλθει οἱ ἀπόμαχοι Συνάδελφοί μας λόγῳ τῶν συντάξεων πείνης τὰς ὁποίας λαμβάνουν.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τούτων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος— τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν Συλλόγων Ἐθνικῆς καὶ Ἑλλάδος—κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς τοὺς Συνταξιούχους Συναδέλφους μας πέραν τῶν γλίσχρων συντάξεων τὰ κάτωθι πρόσθετα ἐπιδόματα :

Τὴν 17)1)47 ἐπίδομα ἴσον πρὸς μίαν καὶ ἡμίσειαν σύνταξιν μὲ κατώτατον ὅριον δρχ. 200.000 καὶ ἀνώτατον δρχ. 412.500.

Τὴν 22)2)47 ἴσον πρὸς μίαν σύνταξιν μὲ κατώτατον ὅριον δρχ. 100.000 καὶ ἀνώτατον δρχ. 150.000.

Τὴν 28)3)47 ἴσον πρὸς 1 1)2 σύνταξιν μὲ κατώτατον ὅριον δρχ. 200.000.

Τὴν 3)5)47 ἴσον πρὸς μίαν σύνταξιν μὲ ἐλάχιστον ὅριον δρχ. 150.000.

Τὴν 1)7)47 ἴσον πρὸς μίαν σύνταξιν ἄνευ ἐπιδομάτων μὲ κατώτατον ὅριον δρ. 57.000 καὶ ἀνώτατον δρ. 275.000.

Τὴν 1)8)47 ἴσον πρὸς μίαν σύνταξιν ἄνευ ἐπιδομάτων προσηυξημένων κατὰ δρ. 100.000 μὲ κατώτατον ὅριον δρχ. 150.000 καὶ ἀνώτατον δρχ. 375.000.

Τὴν 1)9)47 ἴσον πρὸς μίαν σύνταξιν ἄνευ ἐπιδομάτων μὲ κατώτατον ὅριον δρ. 120.000 καὶ ἀνώτατον ὅριον δρχ. 275.000.

Τὴν 7)11)47 ἴσον πρὸς μίαν σύνταξιν ἄνευ ἐπιδομάτων μὲ κατώτατον ὅριον Δρ. 90.000 καὶ ἀνώτατον δρχ. 250.000.

Τὴν 22)12)47 ἴσον πρὸς μίαν σύνταξιν ἄνευ ἐπιδομάτων μὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω ὅρια.

Τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόματα ἀναλογοῦν εἰς 20 καὶ πλέον προσθέτους μηνιαίας συντάξεις διὰ τοὺς μικροσυνταξιούχους καὶ εἰς 10 προσθέτους μηνιαίας συντάξεις δι' ἐκείνους οἵτινες ἐλάμβανον προπολεμικῶς ὡς σύνταξιν τὰς πλήρεις ἀποδοχὰς τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμου των.

Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι διὰ τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐπιδομάτων ἐλύθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος κάπως ἱκανοποιητικῶς τὸ ζήτημα τῶν Συνταξιούχων μας, καθόσον οὗτοι καὶ διὰ τῶν ἐπιδομάτων τούτων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συντηρηθοῦν ἔστω καὶ πενιχρότατα. Ἡ ἱερὰ ὑποχρέωσις τῶν Τραπεζῶν ἔναντι τῶν τιμίων τούτων ἐργατῶν τῆς προόδου τῶν Ἱδρυμάτων εἰς ἃ ἀφιέρωσαν τὴν ζωήν των δὲν δὰ λυθῇ εἰ μὴ διὰ τῆς ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου πρὸς ἐξόφλησιν ἀφ' ἑνὸς τῶν ὀφειλομένων ὑπ' αὐτῶν διὰ τὴν περίοδον 1941—1945 εἰσφορῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς μερικὴν κάλυψιν τῶν τεραστίων ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁ ἀσφαλιστικὸς οὗτος ὀργανισμὸς ἀπὸ ἑπταετίας καὶ ἐντεῦθεν.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου—ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξυγίανσιν τοῦκυρίαςἀσφαλίσεωςΟργανισμοῦ—δὰ δώσῃ τὴν εὐχέρειαν μιᾶς κάποιας ἀνέτου ζωῆς, ἧς δικαιοῦται ἡ συμπαθεστάτη τάξις τῶν ἀπομάχων Συναδέλφων μας καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἡμεῖς οἱ ἐν ἐνεργείᾳ νὰ ἐπιμείνωμεν διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς Συναδέλφους μας τούτους, τῶν ὁποίων τὴν τραγῳδίαν δὲν μᾶς εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀνεχώμεθα πλέον.

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1947

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐθρηνήσαμεν τὸν θάνατον τῶν κάτωθι συναδέλφων μας :

Ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Γεώργιος Παπαλεβέντης, Τμημ. Α' παρὰ Ὑποκ)τι Θηβῶν, ἀπεβίωσε τῇ 9)2)47.

Ἀλβέρτος Τσακωνόπουλος Τμημ. Β' παρὰ τῷ Κ. Κ., ἀπεβίωσε τῇ 17)2)47.

Ἄρης Ἀνδριώτης, Δόκιμος παρὰ τῷ Κ.Κ., ἀπεβίωσε τῇ 29)4)47.

Νικ. Κουτιώλας, Λογ. Α' παρὰ τῷ Ὑπ)τι Σερρῶν, ἀπεβίωσε τῇ 15)2)47.

Νικ. Γαΐτας, Ἐπιμηχανικὸς παρὰ τῷ Κ. Κ., ἀπεβίωσε τῇ 2)6)47.

Ἰάσων Δημητριάδης, Λογ. Α' παρὰ τῷ Κ. Κ., ἀπεβίωσε τῇ 9)6)47.

Βασ. Λαγός, Λογ, Α' παρὰ τῷ Κ. Κ., ἀπεβίωσε τῇ 30)9)47.

Γεώργ. Φράγκου, Τμημ. Β' παρὰ τῷ Κ. Κ., ἀπεβίωσε τῇ 28)10)47.

Ἐπίσης ἐκ τῶν ἀπομάχων συναδέλφων μας τῆς Ἐθνικῆς :

Ἀντ. Παναγιωτάκης, Τμημ. Β' Ὑποκ)τος Χανίων.

Ἀνδρ. Ἀνδρικίδης, Τμημ. Γ' Κ)κοῦ Κ)τος.

Βασ. Γκαζῆς, Λογ. Α' Κ. Κ)τος.

Γ. Φαραζουλῆς, Λογ. Γ' Ὑπ)τος Αἰγίου.

Σπ. Δεσποτόπουλος, Ταμίας Β' »

Ἀλ. Στεφανόπουλος Ταμίας Α'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΙΑΤΡΟΥ

Τὴν 16 Ἰουνίου 1947 ἀπεβίωσεν ὁ τέως Ὑποδιοικητὴς τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης **Γεώργιος Ἰατροῦ,** ὅστις καθ' ὅλον τὸν ὑπερπεντηκονταετῆ ὑπηρεσιακὸν βίον του ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα φιλοπονίας, ὑπηρεσιακῆς ἀρετῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος. Ἦτο μία ἀπὸ τὰς τραπεζιτικὰς φυσιογνωμίας τοῦ τόπου μὲ σοφίαν καὶ σύνεσιν. Συγκρατημένος καὶ ἀνεπίληπτος. Συντηρητικώτατος καὶ μεμετρημένος. Ἡ κρίσις του ἦτο ἀλάθητος καὶ ἡ ἀντίληψίς του ἄφθαστος. Ὑπηρέτησε τὰς δύο Τραπέζας Ἐθνικὴν καὶ Κτηματικὴν μὲ ἀπέραντον εὐσυνειδησίαν καὶ ἐπέδειξε στοργὴν πρὸς τὸ Προσωπικόν. Τὸν ἱκανὸν ὑπάλληλον τὸν διέκρινε καὶ εἶχε τὴν ἀδυναμίαν νὰ τὸν ἐπιβαρύνῃ μὲ πρόσθετον ἐργασίαν ἐπὶ τοσούτῳ περισσότερον ὅσον ἱκανώτερος ἦτο. Ἦτο αὐστηρότατος καὶ ἀμείλικτος πρὸς πάντα, ὅστις δὲν εἶχε ὑπηρεσιακὰς ἀνησυχίας καὶ πόνον πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ δὲν τοῦ τὸ ἀπέκρυπτε, διότι ἦτο εἰλικρινὴς καὶ δὲν προσεποιεῖτο.

Θὰ διατηρήσωμεν εὐλαβῆ ἀνάμνησιν τοῦ ἀνδρώπου, τοῦ οἰκογενειάρχου καὶ τοῦ Τραπεζίτου, οὗτινος, αἱ ἀρεταὶ ἂς μᾶς εἶναι χρήσιμοι καὶ ἂς μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὸν βίον μας.

ΟΙ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΕΣ ΛΟΓΩ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ

Ἐστερήθημεν τῆς συνεργασίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τῶν κάτωθι Συναδέλφων μας οἵτινες ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας :

Ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Παν. Λυκιαρδόπουλος, Δ)ντὴς Τραπέζης παρὰ τῷ Κ. Κ.

Διον. Γκοῦσκος, Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ἐπιθεωρήσεως παρὰ τῷ Κ. Κ.

Ἀριστ. Κούμαρης, Ἐπιθεωρητὴς παρὰ τῷ Κ. Κ.

Κων. Τριανταφύλλου, Ἐπιθεωρητὴς παρὰ τῷ Κ. Κ.

Νικ. Σκανδάλης, Ἐπιθεωρητὴς παρὰ τῷ Κ. Κ.

Γεώργ. Βαλσαμῆς, Τμηματ. Α' τάξεως παρὰ τῷ Κ. Κ.

Ἠλίας Σταμούλης, Τμηματ. Α' τάξεως παρὰ τῷ Κ. Κ.

Ἀριστ. Χ. Καβαλλιεράτος, Τμηματ. Β' παρὰ τῷ Κ. Κ.

Εὐστρ. Α. Κοκκαλᾶς, Τμηματ. Β' παρὰ τῷ Κ. Κ.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω Συναδέλφων μας ὁ **κ. Λυκιαρδόπουλος** ὑπηρετῶν εἰς τὸ Κ. Κ. κατὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Συλλόγου μετέσχεν ἐνεργῶς ταύτης, ὑπογράψας καὶ τὸ πρῶτον πρακτικὸν συστάσεως αὐτοῦ, διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κατὰ τὰ ἔτη 1937—1939, προσενεγκὼν πολυτίμους εἰς τὸν Σύλλογον ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἀνεπιλήπτου πολιτείας του καὶ τῆς εὐθαρσοῦς διεκδικήσεως τῶν ὑπαλληλικῶν δικαίων. Εἰς τοὺς ἀγῶνας του ὀφείλεται ἡ τότε μετάταξις τῶν Γραφέων εἰς τὸ κύριον Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἀγορὰ τοῦ σημερινοῦ κτιρίου τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. **Διον. Γκοῦσκος,** ἐξ ἄλλου, ὑπῆρξεν Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ἔτος 1940 καὶ προεδρεύων αὐτοῦ κατὰ τὸ 1941. Τὸ ὄνομά του εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὴν

ἀ. 304

ἐξόρμησιν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους, ἀφῆκε δὲ ἀρίστας ἀναμνήσεις ἡ δρᾶσις του ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλεγγύης τοῦ μαχομένου Συναδέλφου.

Ὁ κ. **Ἀριστ. Κούμαρης** διετέλεσε κατ' ἐπανάληψιν Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων τοῦ Συλλόγου, δεξιῶς καὶ ὑποδειγματικῶς ἀσκήσας τὰ καθήκοντα τοῦ ἀξιώματος τούτου.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου λολοδοτοῦσα σήμερον ἐνώπιον ὑμῶν, λυπεῖται διότι τὰ γεγονότα τοῦ λήξαντος ἔτους δὲν τῆς ἐχάρισαν τὴν εὐτυχίαν νὰ περιορίσῃ τὸν ἀπολογισμόν της εἰς τὰ θετικῶς ἐπιτελεσθέντα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ νὰ ἔχῃ νὰ προσφέρῃ εἰς ὑμᾶς ὅλους τὴν χαρὰν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν, ἧς ἔχει ἀνάγκην πᾶς ἐργαζόμενος.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ξεχάσωμεν τὰς πικρίας μὲ τὰς ὁποίας μᾶς ἐπότισεν ἡ Διοίκησις ἐὰν εἴχομεν καὶ τὴν ἰσχνὴν ἔστω ἐλπίδα ὅτι αὕτη θὰ ἤλλαζεν ἐφεξῆς τακτικὴν καὶ δὲν θὰ ὑπέπιπτε πλέον εἰς τὰ ἴδια ἢ ἄλλα χειρότερα σφάλματα, ἡ μὴ ἀποφασιστικὴ ἀντιμετώπισις τῶν ὁποίων ἐκ μέρους τοῦ ὠργανομένου Προσωπικοῦ, δηλαδὴ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου μας, εἶναι ἐπόμενον νὰ προκαλέσῃ κακὰ ἀνεπανόρθωτα.

Τρία εἶναι τὰ σημεῖα. Δι' ἡμᾶς τρία σημεῖα εἶναι ἄξια ἰδιαιτέρας ἐκ μέρους σας προσοχῆς καὶ ἐξετάσεως. Ταῦτα εἶναι :

1) Ἐὰν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου—ἡ σήμερον λογοδοτοῦσα—ἔπραξε τὸ καθῆκον της εἰς τὸ ἀκέραιον, ὡς ἡμεῖς νομίζομεν.

2) Ἐὰν ἡ τακτικὴ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ὑπῆρξεν ἡ ἐνδεδειγμένη ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ ἢ μήπως ἦτο τοιαύτη ὥστε—συνεχιζομένη—νὰ ἀποτελέσῃ φοβερὸν κίνδυνον, ὡς ἡμεῖς ἀκραδάντως πιστεύομεν.

3) Ἐὰν ἔπρεπε νὰ ὑπάρξουν ἔστω καὶ οἱ «ὀλιγώτεροι τῶν 17», οἵτινες νὰ δεχθοῦν νὰ γίνουν ὄργανα τῆς Διοικήσεως ἢ ὤφειλε πᾶς τις νὰ ἐπικουρῇ μὲν τὴν Διοίκησιν—τὴν οἱανδήποτε Διοίκησιν—εἰς τὸ ἔργον τῆς Τραπέζης ΜΕ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΟΥ καὶ νὰ μὴ στέργῃ νὰ τῆς δίδῃ ὅπλα τὰ ὁποῖα καὶ τὸ Ἵδρυμα καὶ τὸ Προσωπικὸν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Διοίκησιν θὰ βλάψουν. Ἰδιαιτέρως ὅταν τοῦτο ἔγινε πρὸς ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν ἐπιδιώξεων καὶ προσωπικῶν φιλοδοξιῶν καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν ὡς ἡ σημερινή.

Αὐτὰ εἶναι τὰ τρία σημεῖα τὰ ὁποῖα νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν σοβαρῶς ὑμᾶς οἵτινες θὰ χαράξητε διὰ τῆς ψήφου σας τὰς περαιτέρω κατευθύνσεις τοῦ Συλλόγου. Εἰδικῶς διὰ τὸ πρῶτον σημεῖον ἐπιτρέψατέ μας νὰ σᾶς εἴπομεν τὰ ἑξῆς :

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἐπράξαμεν τὸ καθῆκον μας μὲ κινδύνους, μὲ ἀνιδιοτέλειαν, μὲ αὐταπάρνησιν καὶ μὲ ὁλοκληρωτικὴν ἀποστέρησιν τῆς ὑπηρεσιακῆς καὶ οἰκογενειακῆς μας εὐτυχίας. Εἰς τὸ ἐνεργητικόν μας νομίζομεν ὅτι εἶναι ἡ σταθερὰ ἀντιμετώπισις μιᾶς στυγνοτάτης Διοικήσεως διὰ τῶν ἀγώνων ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους οἵτινες εἶχον δύο ἔπαθλα : τὰ ἀποτελέσματα τῆς 7 Ἰουνίου 1947 καὶ τὴν ἕνωσιν τῶν 26 Συνδικάτων.

Πιστεύομεν ὅτι ἂν ὀλιγώτερον σταθερὰ ἦτο ἐκ μέρους μας ἡ ὑποστήριξις τῶν ἀπόψεών μας, τότε τὸ Προσωπικὸν θὰ ἐθρηνοῦσε σήμερον. Ὅπως πιστεύωμεν ὅτι τὸ ἴδιον θὰ γίνῃ ἐὰν ὁ Σύλλογος δὲν ἵσταται ἄγρυπνος, διαρκῶς καὶ μὲ τὸ ὅπλον ἐπὶ σκοπὸν ἐφ' ὅσον τὰς τύχας τῆς Τραπέζης κατευθύνουν οἱ σήμερον διοικοῦντες αὐτήν. Ἡ αὐστηρὰ κριτικὴ εἶναι χρήσιμος καὶ συνεπῶς ἐπιβεβλημένη. Πρέπει ὅμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐκ μέρους μας ὁλοκληρωτικὴ σύλληψις καὶ ἡ ἐνδεδειγμένη ἀντιμετώπισις τοῦ ὑπαλληλικοῦ μας προβλήματος δὲν ἦτο ποσῶς ἀρεστὴ ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων οὔτε ἐντὸς οὔτε ἐκτὸς τῆς Τραπέζης. Δὲν εἴχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἀγῶνα συνήθη, ἀλλὰ πολύπλευρον καὶ δυσχερέστατον. Πολλάκις δὲν εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνηρώσωμεν τὸ Προσωπικὸν διότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο λίαν ἐπιζήμιον διὰ τὴν προάσπισιν καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων μας δὲν εἶναι ἀπομεμονωμένον. Τοῦτο εἶναι ἐξηρτημένον ἀπό τε τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ ταυτοχρόνως ἔχει συνδεθῇ μὲ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, ὅπως ἦτο πάντοτε καὶ ἰδιαιτέρως σήμερον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἐθνικὴ

ὑπόδεσις τὸ ὅλον ἐργατοϋπαλληλικὸν ζήτημα τῆς Χώρας. Διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον λόγον ἔδει ὁ ἀγών μας νὰ εἶναι περισσότερον ἀδυσώπητος **καὶ περισσότερον ἐπίμονος.**

Μέσα εἰς τὰς συμπληγάδας αὐτὰς ἠναγκάσθημεν νὰ κινηθῶμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίζωμεν μονίμως τὴν ἀναισθησίαν κατὰ τρόπον ἐξοργίζοντα κάθε ἐλεύθερον ἄνθρωπον μέχρι σημείου πού νὰ ἄγεται τις εἰς τὸ ὑπερβολικὸν συμπέρασμα **ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἐθνικός μας ὀργανισμὸς νοσεῖ βαρύτατα.**

Ὁ Κος Δημ. Μάξιμος. Μέσα εἰς τὰς τόσας καὶ τόσας ἀπογοητευτικὰς διαπιστώσεις μας ὡς ἐλπιδοφόρον μετέωρον μᾶς εὑρέθη ὁ πρώην Διοικητής μας καὶ Κυβερνήτης τότε τῆς Χώρας κ. ΔΗΜ. ΜΑΞΙΜΟΣ, ὅστις, ὁσάκις ηὐκαίρησε ἀπὸ τὰς πολλαπλάς του ἐθνικὰς ἀσχολίας νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματά μας, μᾶς ἐδικαίωσεν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ τὰ ἔλυσε μὲ τὸ γνώριμον φιλοϋπαλληλικὸν του πνεῦμα καὶ μὲ τὴν ἀνωτερότητα πραγματικοῦ Ἡγήτορος.

Ὁ Κος Ἀλεξ. Διομήδης. Τὴν ἰδίαν μετα χείρηαιν μᾶς ἐπεφύλαξε πάντοτε καὶ ὁ πρώην Διοικητής μας καὶ Πρόεδρος ἤδη τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης μας κ. ΑΛΕΞ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ, τὸν ὁποῖον εὐγνωμονοῦμεν. Ἀλλά, ὅπως γνωρίζετε, Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ κ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ δὲν εἶναι ὁ Διοικητής. Δὲν εἶναι ποσῶς ἀπηλλαγμένος ἀπασχολήσεων. Ἀπ' ἐναντίας βαρύτατα καὶ σοβαρώτατα προβλήματα τὸν ἀπασχολοῦν γενικωτέρας φύσεως καὶ παντοῦ καὶ συχνάκις δανείζει τὴν πεῖραν του καὶ τὴν σοφίαν του ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἄνεσιν νὰ ἀπασχοληθῇ μὲ ἡμᾶς μόνον. Τοῦτο εἶναι τὸ καλὸν διὰ τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ ἡ αἰτία νὰ μὴ τὸν ἔχωμεν ἡμεῖς ἰδικόν μας ἐξ ὁλοκλήρου. Διψᾷ ὁ τόπος ἀπὸ **Διομήδηδες καὶ Μαξίμους. Διότι δυστυχῶς δὲν εἶναι πολλοὶ αὐτοί.**

Αἱ ἀδυναμίαι των. Ἀλλ' ἂς μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ εἴπωμεν μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν ὅτι καὶ Αὐτοί, ὡς ἄνθρωποι ἔχουν ἀδυναμίας· Καὶ τὰς ἀδυναμίας των δυστυχῶς τὰς πληρώνει τὸ Ἵδρυμά μας αὐτὴν τὴν ἐποχὴν καὶ ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν πταίομεν εἰς τίποτε. Τὸ Ἵδρυμα, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ὁποίου τόσον εἰργάσθησαν ἀμφότεροι. Καὶ ἡμεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπεδαψίλευσαν πλουσίαν τὴν στοργήν των κατ' ἐπανάληψιν.

Ὁ κ. Ξεν. Ζολώτας. Τὰ γεγονότα τῆς 7 Ἰουνίου 1947 προεκάλεσαν τὴν ἀνάμιξιν τοῦ Συμβούλου τῆς Τραπέζης κ. **Ζολώτα.** Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι οὔτε πολὺ νέοι εἴμεθα, οὔτε ὅμως καὶ γέροι ἐγνωρίζομεν καὶ ὠφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν τί ἐστὶ **Ζολώτας.** Καὶ ἐγνωρίζομεν ὄντως ὅτι ὁ κ. **Ζολώτας** δὲν εἶναι ἁπλῶς ἕνας διακεκριμένος ἐπιστήμων. Δὲν εἶναι μόνον ὁ Καθηγητής κ. **Ζολώτας.** Ἀλλὰ κάτι πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅλα αὐτά. Ἐπεριμέναμεν συνεπῶς νὰ συλλάβῃ τὸ γενεσιουργὸν αἴτιον τῆς νοσούσης βαρύτατα ἑστίας καὶ νὰ ἀπομονώσῃ τὸ ἀφηνιασμένον κύτταρον. Τὸ τελευταῖον, ὅταν δὲν ἀποσπᾶται ἀπὸ τοὺς ὀργανισμούς, δημιουργεῖ κακοήθεις ὄγκους, **δηλητηριάζει τὸ πᾶν.** Καὶ τὸν κ. **Ζολώταν** τὸν ὡραματίσθημεν ἐγχειριστὴν καὶ μόνον ἐγχειριστήν. Ἔμπλαστρα καὶ σκεπάσματα ζεστὰ συγκαλύπτουν. Δὲν ἐξυγιαίνουν.

Τὸν κ. **Ζολώταν** ἡ ψυχική μας ἀνησυχία τὸν ἀνήγαγε εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς ποῦ μποροῦν καὶ τοῦ Ἔθνους τὰς ἐλπίδας νὰ ἐνσαρκώσουν καὶ τὴν δᾶδα τοῦ πρωτοπόρου τῆς μεταπολεμικῆς ἀναπλάσεως νὰ κρατήσουν ὑψηλά.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς αὔριον. Καὶ ὅμως μέσα εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν παραπτωμάτων ἀντὶ νὰ ἴδῃ τὴν οὐσίαν ὁ κ. **Καθηγητής** ἄφισε τὸν ἑαυτόν του νὰ δεθῇ πιστάγκωνα πίσω ἀπὸ τὴν ὡραίαν παράδοσιν. Ὁ Ναὸς τῆς Τραπέζης εἶχε μεταβληθῇ εἰς τόπον μεταπρατικοῦ ἐμπορίου. Ἀπὸ πότε; Ἀπὸ ποίους; Δὲν τὸ ἀγνοεῖ κανείς. Πολὺ περισσότερον ὁ κ. Ζολώτας. Καὶ τί ἔγινε; Τίποτε περισσότερον ἀπὸ ὅτι θὰ ἔκαμναν οἱ ἐνάρετοι παλαιῶν χρηστῶν ἀρχῶν Σύμβουλοι κ.κ. Βαλαωρίτης καὶ Πετρίτσης. Ἀντὶ νὰ ἐπαναστατήσῃ εἰς τὸ ἄκουσμα ὅτι Διοικητὴς τῆς πρώτης Τραπέζης τοῦ τόπου μὲ ἀπέραντον εὐκολίαν ἀπεπειράθη νὰ εἴπῃ εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης **τὸ «εἶπα-ξεῖπα»,** ἐξέχασε τὴν ρομφαίαν τῆς παραβολῆς καὶ ὑπήκουσεν εἰς τὴν κεκτημένην τοῦ κριτοῦ ἀταβιστικὴν τακτικὴν καὶ ἠνέχθη τὴν ἔκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἂς μᾶς συγχωρήσῃ ὁ κ. **Ζολώτας.** Ἡμεῖς καὶ μαζὶ μὲ ἡμᾶς πολλοὶ

—ὅλοι ὅσοι πονοῦν τὸ Ἵδρυμα καὶ μονόνονται ἀπό τὰς ἀδυναμίας τους ὡς ἄνθρωποι— ἄλλα ἐπεριμέναμεν ἀπό τὸν κ. **Ζολώταν**... Ἴσως νὰ ὑπήρξαμεν περισσότερον τοῦ πρέποντος αἰσιόδοξοι. Πάντως ἕνα εἶναι βέβαιον: Τοῦτο: ὅτι δὲν κατέστη δυνατὸν οὔτε τῶν συνδικαλιστικῶν ἀγώνων ἡ συμπάθεια νὰ τὸν συγκινήση, οὔτε τῶν πειθαρχικῶν Κανόνων—μὴ ἀγνοουμένων τῶν ἰδιοτήτων— αἱ ἐλαφρυντικαὶ περιπτώσεις, οὔτε τοῦ καταφόρωςκαταπατουμένου δικαίου τὸ ἀναπόφευκτονἀποτέλεσμα νὰδικαιολογήση ὁ κ.Σύμβουλος, μέσα εἰς τὴν ψυχήν του, προκειμένου περὶ ἀδικουμένων **ζωντανῶν** ἀνθρώπων. Περιεπλέχθη μέσα εἰς τοὺς νόμους τῆς σκοπιμότητος κατὰ τρόπον ποὺ νὰ μᾶς λέγη καθαρὰ καὶ ξάστερα ὅτι ὁ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἀστὸς κ. **Ζολώτας** εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ μόνον εἰς αὐτό. Πλανώμεθα; Εἴδε.

Ὡρισμένα ὅμως γεγονότα ξεχωρίζουν προσωπικότητας καὶ ἀναδεικνύουν ἡγετικὰς φυσιογνωμίας μέσα εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῶν λαῶν.

Τὰ γεγονότα τῆς **7 Ἰουνίου 1947,** ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων ἀπησχολήθη ὁ κ. Καθηγητής, εἶναι τέτοια.

Καὶ τὸν κ. Ζολώταν θὰ τὸν ἤθελαν πολλοὶ νὰ ἀποδείξη —εἰς τὴν περίπτωσιν— ὅτι δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν πεπατημένην.

Αἱ εὐχαί μας. Καταθέτοντες σήμερον τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐνεπιστεύθητε ἐπανειλημμένως μέχρι τοῦδε, σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τοῦτο ὡς καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν μᾶς προσεφέρατε εἰς τὸ ἄχαρι καὶ δυσχερὲς ἔργον, ὅπερ εἴχομεν ἀναλάβει. Εὐχόμεθα ἵνα ἡ διάδοχος Διοικητική Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου μας εὐτυχήση ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων μας καὶ ὅπως μὴ δοκιμάση τὴν πικρίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐπότισεν ἡμᾶς ἄδικα ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας.

Εὐχόμεθα ἐπίσης ἵνα τὸ Ἵδρυμα — εἰς ὃ ὑπηρετοῦμεν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ὅλοι μας— γνωρίση καλυτέρας τῶν σημερινῶν ἡμέρας.

Πρὸς τοὺς ἥρωας μαχητάς. Ἔχομεν χρέος πρὶν ἢ τερματίσωμεν τὴν λογοδοσίαν μας νὰ ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος, οἵτινες ἀγωνίζονται τὸν σκληρὸν καὶ ἄνισον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀδίκως μᾶς ἐπιβάλλουν ὕπουλοι γείτονες, χρησιμοποιήσαντες δυστυχῶς ἐλαχίστους ἀρνησιπάτριδας, οἵτινες ἐν συνεχείᾳ παρέσυραν καὶ μίαν μερίδα τῶν ἀγνῶν παιδιῶν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, τὰ ὁποῖα ἔχουν στρέψει ἀνεπιγνώστως ὅπλα κατὰ τῆς Πατρίδος των. Στρέφομεν τὴν σκέψιν μας πρὸς τοὺς ὑπερασπιστὰς αὐτοὺς τοῦ πατρίου ἐδάφους —μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ ἄρκετοὶ Συνάδελφοί μας— διὰ νὰ τοὺς διαβεβαιώσωμεν ὅτι, ὅταν ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἑστίας των καὶ τὴν ἐργασίαν των, δὲν θὰ συναντήσουν τὴν σημερινὴν ἀστοργίαν τῶν. ὀλίγων ἐκμεταλλευτῶν τοῦ ἱδρῶτος τῶν μοχθούντων, διότι πολὺ σύντομα θὰ ἐπικρατήσουν **ὁπωσδήποτε** αἱ ὑγιεῖς ἀντιλήψεις τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητας Τοὺς διαβεβαιώνομεν ὅτι θὰ ἀγωνισθῶμεν ἵνα πολὺ σύντομα ἡ ἐργασία τιμᾶται καὶ ἀμείβεται καὶ ἵνα παύση νὰ ἔχη τὸ προβάδισμα ὁ κληρονομικὸς πλοῦτος, ἀλλὰ μόνον ὁ πνευματικὸς τοιοῦτος καὶ ὁ μόχθος **ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἤθους**.

Καλοῦμεν πάντα Συνάδελφον, ὅστις τυχὸν παρεσύρθη, νὰ ἀναβλέψη, νὰ πιστεύση ὅτι ὁ σημερινὸς ἀγὼν τῶν συμμοριτῶν εἰς τὰ βουνὰ γίνεται διὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Πατρίδος μας καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη μέσα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπως καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, νὰ μὴ ὑπάρξη οὔτε εἷς ὅστις νὰ μὴ ἀποδοκιμάση τὴν ἀνταρσίαν. Καὶ τότε ὅλοι μαζὶ ἂς ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ τόπου καὶ ἂς ἀγωνισθῶμεν διὰ μίαν καλυτέραν καὶ δικαιοτέραν αὔριον.

Μετὰ Συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1947

ΕΚΘΕΣΙΣ
τῶν Ἐλεγκτῶν τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χρήσεως 1947

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐνεργοῦντες συμφώνως πρὸς τὴν

δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου μας τῆς 27)6)47, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν λογιστικῶν βιβλίων χρήσεως 1947.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώσαμεν ἐνημερότητα καὶ ἀκρίβειαν εἰς τὰς ἐγγραφὰς καὶ εὕρομεν ὅτι τὰ εἰς τὸν Ἰσολογισμὸν ἀναγραφόμενα ποσὰ συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ἐκ τῶν βιβλίων ἐξαγόμενα.

Ἐπίσης ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώσαμεν καλὴν διαχείρισιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Συλλόγου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1948

Οἱ Ἐλεγκταὶ

Ν. Παπαευθυμίου, Γ. Παπαγκίκας

● ΣΧΟΛΙΑ ●

Μισθὸς καὶ ἐξέλιξις τῶν Γυναικῶν Συναδέλφων

Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ἀναθεώρησις τῆς μετατάξεως τῶν Γυναικῶν Συναδέλφων, ὑπεβάλομεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Διοίκησιν, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἐγράφομεν ὅτι ἐὰν περικοπῇ ἡ κανονικὴ VALEUR τῶν μεταταχθησομένων, **τότε εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις θὰ ὑπολειφθοῦν οἰκονομικῶς αὗται τῶν μὴ μεταταχθησομένων Συναδέλφων, τοῦθ' ὅπερ ἄτοπον.** Τὴν ἄποψίν μας ταύτην τὴν ἀνεπτύξαμεν προφορικῶς πολὺ πρὶν τῆς ὑποβολῆς τοῦ ὑπομνήματος ἐν πλάτει καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν μετατάξεων ἀρμόδια ἐκ Διευθυντῶν Τραπέζης Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης. Δυστυχῶς, **ὡς πάντοτε,** ἐπηληθεύσαμεν καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἤδη τόσον ἡ χορήγησις τῆς κανονικῆς VALEUR εἰς τὰς μεταταχθείσας ὅσον καὶ γενικῶς τὸ ζήτημα τῆς κάπως εὐνοϊκῆς ἐξελίξεως τῆς Γυναικὸς Συναδέλφου πρέπει νὰ μελετηθῇ ἵνα μὴ ὑπολείπωνται αἱ ἰδικαί μας τῶν Συναδέλφων των τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι ὅταν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προσαρμόζῃ ὅ,τι ἡμεῖς ἔχομεν εὐνοϊκόν, δίκαιον εἶναι νὰ προσαρμόζωμεν καὶ ἡμεῖς ὅ,τι παρ' αὐτῇ ὑπάρχει τὸ καλύτερον. Συγκεκριμμένως ὁ ὀργανικὸς μισθὸς τῆς Δοκίμου Δακτυλογράφου πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὡς καὶ τῆς Δακτυγράφου Β' τάξεως.

Ἐπὶ πλέον ἡ παραμονὴ εἰς τὸν βαθμὸν Δακτυλογράφου Β' ἐπὶ μίαν ἐξαετίαν εὑρίσκεται ἐν δυσαρμονίᾳ καὶ πρὸς τὸ ὅλον πνεῦμα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ πρὸς τὴν πρόδεσιν τῆς Τραπέζης ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνδάρρυνσιν τῶν νεωτέρων, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν συντομωτέραν προαγωγὴν τῶν Δοκίμων, Βοηθῶν καὶ Ὑπολογιστῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ προαγωγὴ τῆς Δακτυλογράφου Β' εἰς Δακτυλογράφον Α' τάξεως πρέπει νὰ γίνεται μετὰ **τετραετίαν** ἐν τῷ βαθμῷ ἀντὶ τῆς ἰσχυούσης ἑξαετίας. Ἡ δὲ μετάταξις τῆς Δακτυλογράφου Α' τάξεως εἰς Βοηθὸν νὰ γίνεται μὲν μετὰ 9ετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ αἱ μετατασσόμεναι νὰ ὀνομάζωνται Βοηθοὶ **μὲ μίαν προσαύξησιν.**

Ἰδοὺ ἓν ζήτημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τακτοποιηθῇ τὸ συντομώτερον. Ἀλλὰ θὰ τὸ ἐννοήσουν αἱ ἁρμόδιοι;

Μὴ χειρότερα

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς μετατεθέντος εἰς τὴν Κτηματικὴν Προσωπικοῦ συνεβάδιζε —ὡς ἦτο ἄλλωστε φυσικὸν— μὲ ἡμᾶς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως δύο χρόνια ἡμεῖς ὑπολειπόμεθα καὶ τῶν νεωτέρων ἀκόμη Συναδέλφων μας τῆς Κτηματικῆς. Διατὶ ἄραγε συμβαίνει τοῦτο; Ἀπλούστατα, διότι εἰς τὴν Κτηματικὴν ὑπάρχει Διοικητὴς καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ κ. **Κάρ. Ἀρλιώτης,** ὁ ὁποῖος ἔχει πολὺ μυαλὸ καὶ τὸν λατρεύει τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἐκείνης. Ἐνῷ εἰς ἡμᾶς;..... μὴ χειρότερα.

"ΕΚΤΥΠ"-Σ. ΣΤΡΑΓΓΑΛΟΣ - Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 24— ΤΗΛ. 21.158